

HİKÂYE-İ HACI BEKTÂŞ-I VELÎ RİSALESİ VE HACI BEKTAŞ'IN HAYATI HAKKINDA BAZI DEĞERLENDİRMELER

Ahmet Taşğın*

ÖZET

Millî Kütüphane yazmaları arasında bulunan Hikâye-i Hacı Bektâş-ı Velî isimli risale, Hacı Bektâş-ı Velî'nin hayat hikâyesine ana hatlarıyla yer vermektedir. Ardından On iki imamların hayatı, hanımları ve bunlardan Hacı Bektâş-ı Velî'ye ulaşan soyu, tarikat silsilesi ve son olarak Hacı Bektâş-ı Velî'den Hilmi Dedebara kadar Bektaşî tarikatında postta oturan zatların isimleriyle tamam olmaktadır.

Eserde Hacı Bektâş-ı Velî'nin hayatıyla ilgili yer alan bilgilerin büyük bir kısmı onun Vilâyetnâmesi'nden alınmıştır. Buna göre Hoca Ahmed Yesevî ile başlayan süreç Anadolu'da Sulucakaraöyük'te tamamlanmıştır. Eserde Hacı Bektâş-ı Velî hakkında verilen bu bilgiler çerçevesinde Hacı Bektâş-ı Velî'nin hayat hikâyesi yeniden değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: Hacı Bektaş Velî, Hoca Ahmed Yesevî, Sarı İsmail, Seyit Cemal, Kolu Açık Hacım Sultan, Resul Baba, Nişabur, Horasan, Mekke, Medine, Kudüs, Şam, Halep, Kayseri, Sulucakaraöyük.

* Doç Dr., Dicle Üniversitesi, Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi, Diyarbakır.

Giriş

Makaleye konu olan eser, Millî Kütüphane yazmaları arasında 06 Hk 4280 noda Hikâye-i Hacı Bektâş-ı Velî adıyla 185x125-120x67 mm boyutlarıyla, 28 varak 11 satırlı nesih yazı Türkçe kaydıyla yer almaktadır.

Eser, Latin harflerine aktarıldı ve esere yapılan eklemeler [] işaretiyle gösterildi.

Yayına hazırlanan eserin kütüphane kayıt bilgilerinden sonra Hacı Bektaş hakkında kısa bir değerlendirme yapalım.

Eser, Hacı Bektaş'ın ismi, ailesi, hocası, şeyhi ile seyahatlerine, halifelerine yer verirken Horasan'dan Rum'a geldiğinde burada karşılaştığı erenlerden söz etmektedir.

Eserde Hacı Bektâş-ı Velî'ye Hacı isminin verilmesine iki yönden açıklık getirilmektedir: Birincisi, şeyhi Lokman Perende'nin Arafat dağında arefe gününde bişi istemesi ki anayurtta arefe günlerinde bişi pişirilip dağıtıldı, Bektâş-ı Velî'ye ayan oldu, evde pişen bişiden ona bir tabak içinde alıp yetiştirdi. İkincisi ise onun seyahatlerinden bahsinin geçtiği yerde Mekke ve Medine'ye gittiği yazılıdır. Böylece hem şeriat hem tarikat âleminde hacca gittiğine işaret edilmiş oldu.

“Bektaş” isminin nereden geldiğine dair bir açıklama yapılmamıştır. Oysa Hacı Bektâş-ı Velî'nin gerçek adı nedir? Hacı oluşuna açıklama getirilirken neden Bektaş adına açıklama yapılmamaktadır?

Hacı Bektaş Velî halifeleri arasında Sarı İsmail, Seyit Cemal, Kolu Açık Hacım Sultan ve Baba Resul sayılmaktadır. Onun halifeleri arasında menakıb sahibi sadece Kolu Açık Hacım Sultan'dır. Diğerlerinin menakıbı yoktur ve onlarla ilgili bilgilerin önemli bir bölümü de Hacı Bektâş-ı Velî Vilâyetnâmesinden aktarılanlardan ibarettir.

Hikâye'nin verdiği bilgiler arasında onun seyahatleri ve buralarda çıkardığı erbainler

önemli bir yer tutmaktadır. Seyahatleri Horasan, Nişabur ve doğduğu yer olarak Matbua isimli Nişabur'un kasabasından başlamaktadır. Yolculuğuna Nişabur'dan başlayan Hacı Bektaş Velî, Hz. Ali'nin ziyaretgâhına Necef'e geldi ve Necef'te bir erbain çıkardı, oradan Mekke'ye gitti. Mekke'de üç yıl süreli mücavirlik yaptı. Daha sonra Medine'ye geldi ve Medine'de de erbain çıkardı. Ardından Kudüs'e, Halil'e, Şam'a gitti ve buralarda da birer erbain çıkardı. Halep'te Ulu Camii'nde Hazreti Davud Peygamberin ziyaretgâhına ve Elbistan'da Ashab-ı Kehf mağarasına gitti ve buralarda da birer erbain çıkardı. Elbistan'dan Kayseri'ye ve oradan da Sulacakaraöyük'e geldi.

Hacı Bektaş Velî araştırmaları için büyük önem arz eden husus onun seyahatleridir. Bu bakımdan da yukarıda özetlenen seyahatin yeni baştan takip edilerek kurulması gerekir. Hacı Bektaş Velî Horasan'dan seyahat etmeye başladı ve birçok kerametler gösterdi, yolculuğu boyunca birçok kimseyle, şehirle, ziyaret ve ziyaretler etrafında insanlarla karşılaştı ve karşılaştığı farklı topluluklar arasında da bir süre kaldı ve hatta bunlardan kendi bağlılarını dahi oluşturdu. Bu seyahatin süre ve mesafesinin uzunluğuna rağmen seyahatleri hakkında detaya ilişkin bilgilerimiz neredeyse Anadolu'ya aittir. Bu bakımdan da Rum'a yakın yerlerdeki hayatı hakkında bilgiler daha detaylanmakta Rum'un öte yanındaki yolculuğu hakkında fazla bilgi bulunmamaktadır. Öyleyse bu şehirlere varılan ulaşımda kullanılan yol güzergâhı yeniden takip edilerek Hünkâr'ın görüştüğü topluluklar ve kaldığı yerlere ait izlerin ortaya çıkarılması gerekir. Çünkü eldeki belgelerin verdiği bilgiler, onun yolculuğunu ana hatlarıyla aktarmaktadır. Yolculuğun ana hatlarıyla verildiğine ve detay ya da farklı bir güzergâhın olmadığına ışık tutacak örnek Güneydoğu Anadolu Bölgesi Alevileridir. Diyarbakır ve çevresindeki Aleviler arasında yaptığım alan araştırmalarından elde edilen

bilgilerle bu görüşümü destekleyebilirim: Mardin ve Şanlıurfa sınırları arasında Şanlıurfa Viranşehir ilçesine bağlı Sergen (eski adı Barut; bu köyün adı arşivde Hacı Bektaş olarak geçmektedir) köyü yakınlarında TİGEM arazisi içerisinde Hacı Bektaş ziyareti bulunmaktadır. Köy halkı Arap ve Şafii mezhebine mensuptur. Burada yapılan alan araştırmalarından elde edilen bilgiler ışığında bu ziyaret etrafında yaşayan köylüler, Hacı Bektaş'ın çıkan bir savaşta kendisini ve adamlarını takip eden askerlerden kaçarken elindeki asayı yere sapladığını, asanın yeşerdiğini ve kendisinin de ileride üzerine türbe yapılan yerden yok olduğunu anlatmaktadırlar. Günümüzde çevre köylülerin bu ağacı kutsal kabul edip ziyarete geldiği, sadece bu ağacı kutsal kabul etmekle kalmadıkları hatta ağaçtan kopan parçaları dahi korudukları ayrıca ağaçtan parça koparanların çarpıldıklarına inanıldığını aktardılar. Adı geçen kutsal ağaç günümüzde de ayakta dimdik ve canlı durmaktadır. Bu ağacın altı yedi yüz metre ilerisinde de Hacı Bektaş Velî ziyareti yani türbesi bulunmaktadır. Türbenin üzeri yıkılmış ve duvarları ayakta durmaktadır. Bu bölgede sadece Hacı Bektaş ziyareti değil bu ziyarete yakın Dede Kargın, Gürgür Baba ve Aslan Baba ziyaretleri de bulunmaktadır.

Dolayısıyla yukarıda verilen bilgiler eldeki hiçbir kaynaktan yer almamaktadır. Bunun için Hünkâr'ın Menzilnamesi yeni baştan gözden geçirilerek onun takip ettiği yol yeniden takip edilmesi gerekmektedir. Kaldı ki aynı şekilde hakkında en çok bilgiye sahip olunduğu düşünülen Rum'a ulaştıktan sonraki verilen bilgiler bile yeterli değildir. Çünkü Rum'da karşılaştığı Vilayetname'de adı geçen kişiler ve yer adlarıyla Hacı Bektaş ilişkisi belirgin değildir. Ayrıca hem kişi hem de geçtiği yerler hakkında da fazla bilgiye sahip değiliz. Aynı zamanda bu detayların adı geçen şehirlerde de takibini ancak belirli bölgelerde yapabilmekteyiz. Bu bilgilerin haklarında

işaret edilen fakat bilgi sahibi olmadığımız şehirlere doğru genişletilmesine ihtiyaç vardır. Aynı şekilde Hünkâr'ın Rum'da karşılaştığı Rum erenleri konusunun ayrıca ele alınması gerekir. Şimdi de bu konuya kısaca değinelim.

Hikâyenin verdiği diğer bilgiler arasında, Hacı Bektaş Velî'nin Rum'a geldiğinde burada Rum erenleriyle karşılaştı. Karşılaştığı Rum erenleri arasında Karaca Ahmed Sultan, Beyazid Bestâmî halifesi Hacı Tuğrul, Seferhisar'da Seyit Nureddin, Kızı Fatma Bacı sayılmaktadır. Ayrıca Mevlana, Mahmud Hayranî, Yunus Emre, Tabduk Emre, Emir Çin'de bulunmaktadır.

Eser, Hacı Bektaş'ın yukarıda isimleri geçen şahıslarla olan bağlantı ve ilişkisini vermektedir. Bu bilgilerin ışığında Hünkâr Rum'a geldi, selam verdi ve selamını Rum erenleri arasında Fatma Bacı aldı. Fatma Bacı içerisinde bulunduğu meclise Horasan'dan bir erin Rum'a geldiğini ve Rum erenlerine verdiğini ve kendisinin de onun selamını aldığını anlattı. Bunun üzerine Rum Erenleri onun gelişini konuştular ve kendisine karşı tedbir aldılar.

Yukarıdaki özete göre Horasan ve Rum erenleri şeklinde ikili bir ayırmadan söz edebiliriz. Bu ayırım metnin kendi içerisinde yapılmaktadır ve biz de bu ayırma uygun bu zemin üzerinde hareket ederek bazı sorular sormalıyız. Bunlar arasında Horasan ve Rum erenleri şeklindeki vurguya bakarak acaba aralarında ne gibi bir fark var ve Rum erenleri Horasan erenlerinin Rum girişine yönelik neden tedbir almaktadır, onların Rum'a girişini neden istememektedirler, Rum erenleri Horasan erenlerine karşı aldıkları önlemler neden sonuçsuz kalmaktadır? Bunun gibi daha çok sorular sorabiliriz. Bu sorular metnin bize sağladığı ikili ayrımı anlamamızı kolaylaştıran tanımların içeriğini doldurmamızı sağlamaktadır. Bunlardan bir tanesi Horasan erenlerinin Rum'u ele geçireceği ve Rum erenlerine iş kalmayacağı ve bunun için de alınan önlemlere göre Karaca Ahmed işaretiyle Hacı Tuğ-

rul'un doğan donuna girip güvercin donundaki Hacı Bektaş'ı kapıp getirme planı yapmışlardır. Bu plan işe yaramadığı gibi yöntem olarak Horasan meşrebine göre de sorgulanarak başa kakılmıştır.

Bu önlem gereğince Beyazid Bestâmî halifesi Hacı Tuğrul'u onu karşılamaya gönderdiler. Yine ana metnin verdiği bilgiye göre Hünkâr'a devreden hırka Cafer Sadık'tan Beyazid Bestâmî'den Lokman Perende elinden gelmiştir. Aslında Hünkâr ile Beyazid Bestâmî arasında böylesine manevî âlemde bir bağlantı kurulmaktadır. Kaldı ki tarikat silsilesinin İmam Cafer Sadık'tan sonraki ilk kişidir. Esas itibarıyla Hacı Tuğrul üzerinden bağlantının yeniden sağlandığını ve bu bağlantının da Rum'da gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Fakat bu konunun manidar olan yanı, Alevî-Bektaşî literatürü içerisinde Beyazid Bestâmî ile ilgili bağlantının varlığı konusunda bilgi veya farkındalık yok. Bu bakımdan da Alevîlikle ilişkisi çok uzak görülmesidir. Oysa Hacı Tuğrul konusu Beyazid Bestâmî ocağının Alevî toplulukları arasında olmasına işarettir. Kaldı ki Diyarbakır ve çevresindeki Aleviler arasında Beyazid Bostan ocağı ve dedesi bulunmaktadır.

Rum erenleri hakkında verilen bilgilerden yola çıkarak birkaç konuya daha işaret etmek mümkündür: Bunların başında geleni ise Hacı Bektaş'ın Rum'a yöneldiğinde elli yedi bin Rum ereninin varlığından söz edilmektedir. Demek ki Hacı Bektaş gelmeden önce Rum'da erenler vardı. Peki bunların tarikat silsileleri ve erkânları ne üzerineydi? En azından Hacı Bektaş ile aynı olmadığını anlıyoruz. Çünkü yukarıda tartışmaya açılan kısımlarda buna değinmiştik. Horasan ve Rum erenleri farkına değinerek, bunun erkân farklılığı olduğuna işaret ettik.

Dolayısıyla metinde adı geçen şahısların Rum'da nerede ve hangi tekke ve topluluklara hizmet gördükleri konusunda bilgimiz azdır. Kaldı ki bu şahısların Hünkâr ile olan ilişkileri

hakkında da çok az bilgi mevcuttur. Yine burada adı geçen birçok kimsenin ismini ve o dönemdeki faaliyetlerini Vilâyetnâme'den öğreniyoruz. Bunlardan bir tanesi de Karaca Ahmed Sultan'dır. Hâlbuki bu isimlerin de, yukarıda söylendiği üzere Hacı Bektaş Velî halifelerinde olduğu gibi menkıbeleri yoktur. Acaba Hacı Bektaş gelmeden önce "Gözcü" olan Karaca Ahmed Sultan nasıl bir faaliyet alanı yürütmekteydi ve ona bağlı topluluklar nelerdeydi veya onun halifeleri var mıydı? Vilayetname'nin onunla ilgili vermiş olduğu bilgiler belirsizdir. Rum'a gelişine dair bilgi ve Hacı Tuğrul'un Hacı Bektaş'ı karşılamaya gönderilişinden söz edildikten sonrasında elli yedi bin Rum ereni arasında o da Hacı Bektaş'ı büyük Velî olarak kabul edip bitmektedir. Hâlbuki bütün erenlerin her birinin menakıbı elimizde olsaydı, onların kendi menakıplarında Hacı Bektaş ile karşılaşmalarına nasıl yer verildiğini kendi açılarından da görmüş olurduk.

Ayrıca Rum'a dair verilen bilgiler arasında Fatma Bacı ve babası Nureddin ile ilgili bilgilerde de tutarsızlıklar söz konusudur. Özellikle kaynağın verdiği bilgiye göre Seferhisar'dır oysa bu farklı nüshalarda Sivrihisar şeklinde yazılıdır. Hatta bunun imlası üzerinden bile yürünse birden fazla şehre işaret edecek çeşitlilikten söz edilebilir. Kaldı ki Vilayetname'de verilen örnek olayların büyük bir kısmı Nevşehir ve çevresinde geçmektedir. Bunun için de yer adları, şahıslar ve topluluklarla ilgili verilen bilgiler de burardan verilmektedir.

Kaldı ki eldeki kaynaklarda var olan bilgilerin tarihi olup olmadığı konusu tartışılmaya açılarak Hacı Bektaş'ın tarihî kişiliği hakkında şüpheler oluşturulmaktadır. Oysa bu noktada eldeki kaynakların nasıl değerlendirileceğine dair yeni bir yöntem ve yaklaşım üzerinden yürünmesi zorunluluğu belirgin olarak ortaya çıkmaktadır. Buna göre eldeki bilgileri tarihi metinler olarak görüp öncelikle Hünkâr'ın

Menzilnamesi ve bu menzil doğrultusunda karşılaştıkları şehirler ve topluluklar hakkında bilgileri toparlayıp, adı geçen şehirlerde yapılacak alan araştırmalarıyla bu konunun desteklenmesi ile onun hakkında verilen bu bilgi ve belgelerin tarihi olup olmadığı tartışmasına yer verilebilir, en azından bu tartışmaların zemini başka bir mecraya kaydırılabilir. Böylece Hacı Bektaş'ın hayatına ilişkin boşluk noktalar ya da belirsiz gibi görünen hususlar daha bariz hale gelebilir.

Sonuç olarak bu risale, Hacı Bektaş Velî hakkındaki bilgileri zenginleştireceğimiz yeni bakış açısı kazandırmaktadır. Bu çerçevede konu yeniden ele alındığı takdirde risalede ele alınan bilgilerin bugüne kadar bilinen konular çerçevesinde değerlendirildiğinde Hacı Bektaş konusunu yineden ele alınmayı gerektirecek kadar önemli olduğu görülecektir. Ayrıca Hünkâr'ın yolculuğu boyunca irşat etmiş olduğu topluluklar ve yerleşik oldukları yerler de tespit edilecektir.

Hikâye-i Hacı Bektâş-ı Velî

Hazreti Pîr Hünkâr Hacı Bektâş-ı Velî sülâle-i tâhireleri Hazret-i Muhammedî'l-Mustafâ'ya müntehî olup tevellüdünden dâr-ı bekâya rihleti ve postunda kangı zâtlar ku'ût etmiştir ve zamân-ı hayâtlarında bazı kerâmetlerini beyân eden risâledir, malum ola.

660: Sene-i tevellüdü Hazreti Hünkâr Hacı Bektâş-ı Velî

063: Hayât-ı dünyevîleri

723

Kelime-i Bektâş, vefat tarihi olmakla hesap için dahi Bektaş lafzında yedi yüz yirmi üç aded olduğunu örfen beyân buyurmuştur, fefhem.

Târih-i sîyerinden istinsah olunmuş târih-i tercüme-i ahvâlidir.

Bi-ımtisâl-i fermânı'n-nebiyyi `aleyhis-salâtu ve's-selâm kâle resulullâhi sallallâhu `aleyhi ve sellem: "Küllü emrin zi-bâlin lem yebdeu bismillâhi. Fe-huve ebter" sadaka resulullâh.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Sultân Orhan Hazretlerinin zamân-ı saltanatlarındaki meşâyih zümresinin evVelî Hacı Bektâş-ı Velî olup isimleri Seyyid Muhammed nesilleri Mûsâyî'l-Kâzım Hazretlerine muntehîdir. [1b]

Pederleri Seyyid Muhammed Salsâni lakabıyla meşhurdur ki İmâm `Aliyi'l-Rızâ Bin Mûsâyî'l-Kâzım'ın vefâtından sonra Horasan vilâyetine geçip temekkün ettikleri kasabâ-i Matbua ve şehristân-ı Nişâbûr'dur. Hatta o şehrin ulemâsından Şeyh Ahmed nâm azîzin Hatme nâm dohteri ile tezevvüç eyledi. Ba`de zaman kendilerinden Hacı Bektaş vüçüda geldi. Vaktâki nihâl-i kâmeti [: fidanın boyu] servi gibi serefrâz [: diğerlerinden ayrılan, seçilen] ve beynessabiyyân [: çocuklar arasında] kemâl-i salâh ve diyânetle mümtâz oldu. [2a]

Pîrân-ı Türkistân'dan Hoca Ahmed Yesevî'nin halife-i nâmdârı olan Şeyh Lokmân asrının mümtâzı ve envâ'ı fezâil ve kerâmâtı ile Horasan vilâyetinin mürşîd-i bülend-i iştiârı oldu. Binâen `alâ zâlike vâlid-i bozorgüvâri [: yüksek mertebeli babası] Hacı Bektaş'ı onlara şakirtliğe verdi. Ulûm-u zâhire ve bâtnâyı onlardan tahsîl etsin, buyurdu.

Zîra ki İmâm Ca`fer Sâdik Hazretleri kendi hırkâ-ı mübarekesini Beyâzıd Bestâmî eliyle mezbûr [:yukarıda adı geçen] Şeyh Lokmân'a göndermişti. [2b] Ber-beyâbân-ı Kuhistan'da [: Kuhistan çöllerinde] dîvânevâr geşt ü güzâr ederken [: gezip dolaşırken] hırka vusûlünden sonra âhar vadiye kadem basıp şehir-i Nişâbûr'da mütemekkin olmuştu.

Gıbb-ı zâlik [: bundan sonra] Bektâş-ı Velî'ye Hacı itlâkına [: isminin verilmesine]

sebeup ve bâis budur ki Şeyh Lokmân bir zamanda hâcc-ı şerîfe gitti. Kûh-i Arafat'ta sâir huccâc ile vakfeye durur iken hatırına pişi arzusu helecân etti [: kıpırdadı]. Yanında yoldaşlarına hitap edip: Bugün rûz-ı arife'dir. Diyarımızda pişi pişirilip üleştirilmek adettir, deyi cevap eyittiği gibi Velî-i nâmdâra bu kazıyye [: durum] ma`lum olup saâdet hânesinde pişilerden bir tepsi doldurup vilâyet eliyle Horasan'dan uzattı. Kûh-ı Arafat'taki üstadına sundu. [3a]

Pes, Şeyh Lokmân o sene ki hâcc-ı şerîfe avdetle Horasan'a geldi. Velî-i bozorgüvâr mülâkat ettikte: Ehlen ve sehlen merhaba yâ Hacı Bektâş-ı Velî, deyi hitap ve tâyy-ı mekân ile hâcc-ı şerîfe vardıklarını remz-i müstetâb eyledi [: güzel bir işaretle meramını anlattı]. [3b]

Ondan sonra şöretleri Hacı Bektaş oldu ve bilcümle velî-i kerâmet-i âsârı hadd-i bulûğa nâil ve bozorgüvâr olduktan sonra bir savmaâda [: dergâhta] uzlet edip kırk sene tâât ve riyâzet ihtiyâr eyledi. Asla umûr-ı dünyeviye ile mukayyet olmadı ve riyâzet âleminde zâf-i bünyeleri bir mertebeye vardı ki rukû` ve sucûd ettikçe ser-i mübareğinde beyni hareket ederdi. O cünbişi [: hareketi] yakınında olanlar duyardı.

Bu hâl ile evkât-ı güzerân [: vakit geçer] iken Pîrinin Pîri Hoca Ahmed Yesevî kuddise sırrâhu hazretlerine mülâkat eyledi ve onların işareti ile Bedahşan milkindeki küffâra gazalar edip fî sebîlillâh cihâd-ı saâdetini ispat eyledi. [4a]

Hafi olmaya ki mezbur Hoca Ahmed Yesevî İmâm Aliyi'r-Rızâ hizmetine yetişip onlardan istifâze [: feyz ve bereket] etmişler ve âhir halinde Yesu nam şehirde sakin olup eluhdetü ala'r-râvî [: doğru olup olmama sorumluluğu nakil ve rivayet edene aittir] doksan dokuz bin mürit ile vilâyet-i Türkistan'da iştiâr-ı tâm bulmuştur ve ilm-i zâhirde ve bâtında hiçbir fert kendi ile bahse kâdir olmamıştır ve daima ırk-ı cebîn ve kedd-i yemîn [:

el emeği] ile geçinip ibadetten hâli oldukça kaşık ve kefçe ve keçkül yunardı. Maâşına onların kıymetini sarf ederdi. Sadâkât-ı nuzûri âyende ve revendeye bezl ederdi [: Sadakasını Allah için gelene gidene bol bol verirdi]. [4b]

Rivayet olunur ki Hoca-i nâmdârın bir öküzü var idi ki üstünde bir heybe ile kaşık ve kefçe ve keçkül bedid idi [: bulunurdu]. O şehrin çarsında devvâr idi. Hirîdâr [: alıcı] olanlar ne miktar ki alırlardı kıymet-i muayyenesini heybeye bırakırlardı. O öküz akşama dek her bar [: her defa] gezerdi. Badehu huzûr-u hocaya gelirdi. İçindekini kendi mübarek eliyle alırdı. Faraza bir kimse o metadan olsa ama kıymetini heybeye bırakmasa hergiz [: asla] öküz ardından ayrılmazdı. O aldığı metayı veyahut akçesini bırakmayınca ahar semtine gitmezdi. Azîz-i müşârünileyhin bir kerameti dahi o kavî-i bilâ dîdebân [: bekçisiz] bu vecihle çarşıları deverân etmesi idi. [5a]

El-kıssa: Hoca-i bozorgüvâr Hacı Bektâş-ı nâmdârı vilâyet-i Rûm'a gönderdiler. Sulucakaraöyüğü sana yurt verdik, diye, buyurdular.

Velî-yi kebîr dahi esnây-ı râhda nice kerâmât göstererek şehri Necef'e geldi. İmâm Ali Hazretlerini ziyaret edip onda bir erbaîn çıkardı.

Badehu Mekke-i Mükerrremeye varıp üç yıl mücâvîr oldu. [5b]

Ondan Medîne-i Münevver'e de Hazreti Resulullâh sallallâhu aleyhi ve selami ziyaret edip Yesrib ve Butha'da bir erbaîn çıkardı.

Ondan Kudüs-ü Şerîfe varıp Halîlürrahmân ziyaretiyle müsteîd [: bahtiyar] oldu.

Badehu Şâm-ı Şerîfe gelip ondaki emâkîn-i şerîfeyi ziyaret eti. Kudüs-ü Şerif ve Dimaşk şehirlerinde dahi bir erbaîn ile imtiyaz buldu. Ve bilcümle şehri Halep'teki Câmî-i Kebîrde Hazret-i Davut nebi aleyhisselâm merkâd-ı şerîfide ve Elbistan nevâhisindeki Ashâb-ı

Kehf gârında [: mağarasında] birer çille çıkarırdı. [6a]

Ama şöyle rivayet olunur ki Hazreti Davut nebi aleyhisselâm mezâr-ı şerîfideki erbaîni bazı ehlullâh ricasıyla ihtiyar ettiklerinde onlara hitap edip: Muradınız çille-i zenân mıdır? Kim kırk gün bi-ekl u şurb halvet çekesiz. Yoksa çille-i merdân mıdır? Kim kırk günün her birinde bir kavi yahni pişirip yenerek ardınca su içesiz ve izhâr-ı bevl ü hadesten beri olasız, buyurdular.

Gayrılar biz ona kadir değiliz, dediklerinde kendileri o makamda çille-i merdân çıkardılar.

Badehu Elbistan'dan Rum'a müteveccih olup Kayseri'ye şehrine vardılar. [6b]

O tarihte Rum erenlerinin Kutbu nâmdârı Karaca Ahmed Sultan idi ki Seferihisar'da sakin Seyyid Nureddin nam umde-i vâsilîn terbiyesiyle seccâdenişîn olmuştu. Asrında elli yedi bin müriti hidâyet-i ferîd Karaca Ahmed Sultan'ın tahtı hükmünde bedid idi.

Ve Fatıma Bacı nam düşîze-i vâsıla [: bekar] ki mezbur Nureddin'in kerimesi idi. Hacı Bektâş-ı Velî Rum erenlerine mana yüzünden selam verdikte evvelâ Karaca Ahmed meclisinde ayağa kalkıp üç kere: Aleykümüsselâm yâ velî-yi benâm [: ey adıyla sanıyla Velî olan], diye Hacı Bektaş'ın selamını o hatun reddetmişti. [7a]

Hatta huzzâr-ı meclîs: Kimin selamını reddettiniz, dediklerinde: Rum'a bir kûçek er geldi ve size teveccühle selam verdi. Onların selamını aldık, diye cevap verdiler.

Bu dahi menkûldür ki o hazretin vilâyet-i Rûm'a duhûlüne Rum erenleri rıza vermeyip gıpta ile men'ine sa'y ettiklerinde bir güvercin suretine mütemessil olup tayran ile geldiler, remz olunan Sulucakaraöyük'e kondular. [7b]

Ricâl-i Rûm bi'l-ittifâk Beyazid Bestâmî hülefasından Hacı Tuğrul nam azizi müşârünileyhe musallat kıldılar. Tâ ki doğan suretine girip tayran ile havadan Hacı Bektaş'a havale

olup ser pençesini uzattı. Kaçan kim zahmı [: darbe] uracak mahalle yaklaştı. Velî-i vâsıl, insân-ı kâmil şekline girip o doğanı tuttu ve kuvvet-i vilâyetiyle sıktı, bıraktı. Tâ ki nice zaman bîhûş [: sersem] yattı. Badehu aklı başına gelip meskenet ettikten sonra: İmdi var gördüğünü söyle, deyü Hacı Tuğrul'a icazet verdi: Seni bize havale eden ricalinizi benim lisanımdan davet edesin, buyurdu. [8a]

Hâlbuki onlar davete icabet etmediler gıptaları ziyade olup müsamaha semtini tuttular. Lakin velî-i bozorgüvâr bir kere "üf" dedi, cümlesinin çırağları söndü, üç gün nişîminleri [: oturma yerleri] bî-nûr u fer [: karanlık] kaldı. Badehu her birinin elindeki tesbih ve altındaki seccadeleri gayb oldu. Ondandır velî-i bozorgüvârın kerameti kuvvet ve zuhur buldu.

Pes bu hâlât, Hacı Bektâş-ı Velî sâhib-i cânibinden idüğünü bildiler. Heva na heva [: ister istemez] canibine teveccüh edip vardıklarında seccade ala't-tertib döşenmiş bulup azîzi nâmdârın huzurunda yollu yollarınca oturdular. [8b]

Fe-amma zikrolunan ehlullâh hazretin meclisine azîmet ettiklerinde Emre nam velî-i vâsıl mütebaât etmedi. Dost divanında cümle erenlere nasip üleştirdiklerinde dahi: Bektaş namını kim görmedim ve işitmedim, dedi.

Velî-i nâmdâr dahi onun esrarını malum edinip ehibbasından Sarı İsmail nam merdi-i vâsılı gönderdi. Mezbur Emre'yi huzuruna getirdi: Dost divanında size hicab mâverâsından merdane nasip üleştiren [9a] elin alametini bilir misin, deyü eliyle eli ayasını gösterdi. Emre endeği yeşil beni görünce hale vakıf olup dest-i pos ile [: elini öpmekle] meskenet gösterdi ve itizâra âğaz eyledi [: özür dilemeye başladı]. Ve üç kere: Tabdık Sultan, diye söyledi. Badehu namı Tabdık Emre olmakla o edası sebep oldu.

Ve aziz müşarünileyhin üç yüz altmış halifesi vardı ki onun makdemi ve pîşuvâsı ve mahremi Cemal Seyyid Sultan'dır ki her cihet-

le azize sırdar ve her râzına rastkâr idi [: sırrına en iyi vakıf olandı]. Hakkında: Cemal'dir, diye buyurdular. [9b]

İkinci Ko[lu]açık Hacım Sultan idi kim hazreti bozorgüvâr tîğ-ı bâtını onun kabzasına sunmuştu.

Üçüncü Sarı İsmail idi kim ibrikdâr-ı hâs idi.

Dördüncü Resul Baba idi kim hizmet-i firâşî o gördü.

Pes cümle dervişan hazretin o mahalde mekan tutmasına nev'an [: bir türlü] rıza göstermeyip bir bölük: Bî-ser u samân [: perişan hal ve rahatsızlıkla] şiddet-i şitâda [: soğuğu şiddetli kışlarda] halimiz nice olur. Bu yerlerde ise odun olmaz, diye nice kere muharrik olup ahir bir yere nakline sa'y ettiler. Fe-amma mümkün olmadı. Acziniz hizem [: odun] killetinden ise emr-i sehîldir, buyuruldu. [10a]

Akibet bir gün Hırka Dağı demekle maruf olan Çıplak Dağa vardılar. Dervişlere ateş yaktırdılar. Şevk ile nice sema ve safâdan sonra velî-i bozorgüvâr şevke gelip hırkaları ateşe bıraktılar. Tamam yanıp kül olduktan sonra hâkisterini [: küllerini] savurdular: Vâfir [: çok] ağaçlar bitsin, fukara şiddet-i şitâda huzur etsin [: hazır etsinler], buyurdular.

Filvaki o dağda vâfir meşe bitti. Dervişlerin o mühimmi encama yetti [: endişesi sona erdi]. Li-menşeihi ot bitmez iken tûde-i hâkister [: kül yığınları] içinde bitirdi. Dirahti ateş için o yer içinde hark eylediği hırka külünden yed-i kudret gösterdi. Gülistân şecer-i ahzar içinde. [10b]

Müşarünileyhin bir kerameti dahi budur ki bir gün Karaöyüğün cânib-i şarkîsini seyre çıkıp ehli karyenin harmanları cac olup puşte puşte [: tepe tepe] yığılmış gördü. Kesr-i nefsi [: nefsinin kırılması] için mübarek eteğini açıp bunlardan bir miktar mahsulü temennâ eyledi [: istedi]. Amma nesne vermediler. Gördüğün nesne mahsul peşte değildir, dediler.

Hazret dahi: Nesne olsun, dedi. Nev`an perişân-ı hâtır olup gitti. Amma bi kudret-i melik-i zülcelâl filhâl ne kadar arpa ve buğday ve mercimek ve nohutları var ise taş oldu. [11a]

O cühhâl-i bed-fiâl bu hâli gördüklerinde “ke-ennehü e-lem” [: keşke yapmasaydık] çekmeyip: Bunlar taş oldu ise akçemiz ve altınımız hele yerinde durur, dediler.

Hazret bu sözü işitti: Onlar dahi öyle olsun, dedi.

Filvaki ne kadar sîm u zerleri var ise taş oldu. Meclislerinden bazısına ibret gelip taaccüb-i nefis etmişsiz. İnsana aynı menfaat olan hububatı bi-nefi` kılmışsınız, dediklerinde buyurdular ki: Nef`i de olsun üç gün sâim olup dişlerine [11b] değirmeden şeb-i cumada üç tanesini yutup helali ile cemi` olanlar oğul kız hasil etsinler, filvaki öyle oldu. Niceler bu tarik ile evlat hâsıl ettiler.

Menkuldür ki bir gün Sarı İsmail bir güğüm su ısıtıp Hacı Bektâş-ı Velî'ye sizin için su ısıttım, girseniz olmaz mı, dedi.

Hazret dahi: Şimdi onun zamanı değildir, cevabını verdi. Lakin vech-i acele Konya'ya varıp Celalettin Rumi'ye benim selamımı götür ve onlar da bir kitabımız vardır, muaccelen al getir, buyurdu. [12a]

Sarı İsmail dahi fermana imtisal edip bilâ tehir çekilip Konya'ya gitti. Tâ ki Molla Hüdevendiğara mülaki olup azizin selamını tebliğ etti ve suya girmek teklifinde kendisini onlara gönderdiğini bildirdi. Felâ cerme o velî-i mükerrerem izhâr-ı sırrı müphem kıldı. Yani: Her gün Hacı Bektaş'ın huzurunda yedi der-yayı bî-pâyân uğrayıp kendileri arz ederken senin su ısıtıp teklifin caiz değil idi, buyurmuşlar. Tekrar Sarı İsmail Hazreti Mollaya hitap edip: Sizde bir kitapları var imiş. Onu himmet edin, dedikte hitap edip: Siz de kitap-tan murat bu zikr olunan kelimâtımız idi, diye cevap verdiler. [12b]

Li-menşeihi evliya arasında çok sır var. Yine onlar bilir onu deyyâr.

Tesir bir kerameti dahi budur ki gavs-ı müşârünileyhin sît-u sadâ-yı kerâmeti rûy-i zemîne münteşir olup [: güzel kerametleri yeryüzünde her tarafa yayıldı] etraf ve cevânibden ziyaretine niceler müteveccih oldukta Akşehir'de mütemekkin Seyyid Mahmud Hayrân üç yüz dervîş-i üryân uydu-rup kendisi bir aslana binip ve bir yılanı tâziyâne [: kırbaç] edinip [13a] hazrete azîmet ettikte keşf-i malume edinirler. Dervîşlere: Bize bir gürbüz er geliyor ki aslanı semend-i yegâne [: hızlı koşan bir at] ve yılanı tâziyâne edinmiş.

Fe-amma canavarları müsehhar etmek âsan ettiğini bilmemiş; asılda her cemâdî emre râm etmektir, buyurdular ve filhâl sıçrayıp bir kızıl yekpâre kayaya binerler: Bi-emrillâh yürü, deyip yürütürler. Seyyid Mahmûd-u bozorgüvâra böyle selâyetle karşı varırlar.

Bu kıssa Vilâyetnâmelerinde mestûrdur. Ve bilfiil o yekpare taş dahi âsitaneleri kurbünde mevcuttur. [13b]

Ve bilcümle Hacı Bektâş-ı Velî'nin kerametine nihayet yoktur ve fi zamanına dervîşânı namına olan abdalân bî-ser u sâ mân [:perişan ve rahat olmayan halleriyle] bi-salat müşârünileyh hazretlerine intisapları tekavvül cihetindedir. Ef`âl u a`mâl ve itikâdât haysiyetinden değildir. Kezalik o Velî-i zîşânın nefes evladı namındaki azizler dahi hemhal olamamışlardır.

Evlatlarından İskender Çelebi'den mervidir ki Velî-i bozorgüvârın künbed-i merkâdını o asırdaki umerâ-i Tatar'dan birinin bir dohteri [14a] dürüst itikat etmekle o bünyad eylemiş. Ama kurşunlanmasını ba`de zaman Şeytan Murad demekle mukallib bir mîr-i mîran pesendîde edeb-i hâlis maliyla icat eylemiş. O tarihte mehbit-i envâr [: nurun ineceği yer] olan Velî-i nâmdâr civarında Kayseri Sancağı Beyi imiş. Badehu onların âlem-i

rûhâniyetinden yümni-i himmetleri [: himmetinin gücü] ile beylerbeyi olmuş, malum ola.

Vâsılinden Yunus Emre bâlâda mezkûr Tabduk Emre'nin gayrıdır. Ve ikisi dahi Hacı Bektâş-i Velî kuddise sırrâhu Hazretlerinin muasırlarıdır.

Emîr-i Çin Osman [14b] bunlar, kutbu'l-aktâb âfâk-ı vâsıl ale'l-itlâk, Hoca Ahmed Yesevî Hazretlerinin hulefasındandır. İsm-i şerîfi Osman'dır. Tâ ki Rum vilayetine gelmiştir. Mihman iken bir tâife-i fâcire var imiş. Kim Keçi Kıran demekle maruf karyede sakin olurlardı. Onların şeref-i İslâm ile hidayet bulmalarına sebep olmuşlar. Akîbet onda temekkün edip bir zaviye bünyâd etmişler. Kim Osman Paşa Tekyesi demekle malumdur. Bozok Sancağı civarında Yüzde Pare Kazasında bir zaviyedir ki ziyaretgâh-ı ehlirûm'dur. [15a]

Menkuldür ki Çin'den bazı tüccarlar geldi: Memleketimizde bir ejder zuhur etmeğın kibâr u sığârımızı aciz kıldı, himmetinize muhtacıız, dediklerinde müşarünileyhin şeyhi Hoca Ahmed Yesevî hülefaya nazar eyledi: Ejderin katline kangınız gider, diye söyledi. Eğgerçi mürit emri sizin lafzını bedid kıldı ve illa Osman Said henüz tıf-ı nâ-resîde iken bu hizmete destur istedi. Şeyh dahi: Uğurun hayır olsun, duasıyla icazet ve ruhsat verdi ve beline bir tahta paresinden yonulma bir kılıç kuşattı. [15b]

el-Kıssa: Mürîd-i bozorgüvâr memleket-i Çin'e vardı. O ejderi bir nehrin kenarında bulup sellü seyf eyledi. Filhâl yedi kellesinin dördünü vurup hâke düşürdü. Ejder-i âteşnâk bu iztrap ile gıryu-u sehminâk [: korkunç feryat] edip kendüyi suya vurdu. O vartadan kurtulmayııp suya boğuldu. Kaçan ki ba'd-i edâi'l-hizmeti huzûr-u pîre gelip el öptü. Mürşîd-i bozorgüvâr: Gazan mübarek olsun, buyurdu ve ne vecihle öldürdüğünü bildirdikte dört kellesini kesmesini dört halifenin icazeti delaletindendir yoksa cümlesini kestirirdik, buyurdu. [16a]

Ondan sonra Osman'a Emîr-i Çin lafzını lakap verip dua u sena ile Rum'a gönderdi ve bilcümle Emîr-i Çin vâsıl-ı güzîn bir velî-i hidâyet-i rehin idi. Galiba târîh-i hicretten seb`a-mie hududunda gelmişlerdir. Rum erenleri meyânında kerâmet-i aliyye ve makâmât-ı seniyye ile imtiyâz-ı tâm bulmuşlardır.

Der-beyân-ı silsilenâme-i Âl-i Abâ

Rivayet olunur ki Selmân Fârisî'den Hazreti Emiralmüminîn İmâm Ali kerremellâhu vechehu hazretlerinden tevellüt etmiş yedi nefer âşıklar ile buyururlar idi.

İptida Sem`an ile
Ammar Yasir
Nusayr-i Tûsî
Muhîbb-i Rûmî
Baba Amir
Selmân-ı Fârisî
Kanber

Hazreti Şâh-ı Vilâyetin ebedi yoluna can ve baş ve ehliyal ve hanumânın terk etmişler idi. Ale'l-ittisâl Şâh'tan ayrılmazlardı. [16b]

Hazreti Şâh Kufe'de yarenleriyle dem-i cem sohbet-i hâs ederler iken zikr olunan yedi nefer erenlerden Ammar Yasir Şâh huzurunda pâ-y-i pençe geçip eyitti: Erenlerden icazet olursa erenlerime birkaç müşkül arz eylemek murat ederiz, dedi.

Şâh dahi: Arz eyle müşkülün, dedikte pâ-y-i pençe yerine niyaz eyleyip oturdu, eyitti: Ya Şâh sizden müritlerin ve muhiblerin kime hak bakarlar, dedi.

Şâh eyitti: On bir evladıma hak bakarlar.

Ammar eyitti: On bir evladından sonra kime hak bakarlar [17a]

Şâh eyitti: Evladımın, evladımın hulefasına bakarlar.

Ammar eyitti: Erenler şâhı, evladının hulefası eğer bulunmaz ise veyahut hulefası kimler?

Şâh eyitti: Evladımın gösterdiği nişanları gösteren gerçek müritlerimdir, dedi.

Ammar eyitti: Şahım evladının gösterdiği nişanı gösteren erenlerden sonra kime hak bakarlar?

Hazreti Şah eyitti: Evladımın hulefasının erkân-ı tarîki üzre çar darb serpa bürehne [: baştan ayağa üryan], erkân-ı tıraş, sofrta ve çırağ sahibi halifelerini ve halifelerinin halifelerini tutarlar, dedi. [17b]

Ammar eyitti: Ya Şah, evladının halifesi nâ-mevcut iken çar darb serpa bürehne, erkân-ı tıraş, sofrta, çırağ sahibi halife bulunmaz ise kime hak bakarlar?

Şah eyitti: Erkân-ı tarîkat üzere evladının hulefasının menziline oturanı tutarlar, dedi.

Ammar eyitti: Ya Şah, çar darb serpa bürehne ve sofrta ve çırağ sahibi halife mevcut iken erkân-ı tarîkat üzere hulefa menziline oturana hak bakarlar mı, dedi. [18a]

Şah eyitti: Ya Ammar, erkân-ı tarîkat üzere er menziline oturan vekildir. Halife asıldır vekil aslı yanında hareket eylemez. Meğerki halife hak baksınlar, deyi rıza vere. Halife rızasıyla hulefa menziline oturana dahi hak bakarlar, dedi. Hem çunan [: bunun gibi] halife vekildir. Hulefa vekildir. Evladım asıldır. Evladım vekildir ben asılım, dedi.

Ammar eyitti: Ya Şah, rûşence [: açıkça] söyle fehm edelim [: anlayalım].

Şah eyitti: Ya Ammar, er menziline oturanın başı çar darb serpa bürehne, erkân-ı tıraş, sofrta ve çırağ sahibi halifeye bağılı; halifenin başı, evladına bağılı; evladımın başı, bana bağılı; benim başım yola bağılıdır. Yol cümleden uludur. [18b]

Ammar eyitti: Ya Şah, er menziline erkân-ı tarîkat üzere oturan bulunmaz ise kime hak bakarlar, dedi.

Şah eyitti: Hulefa menziline oturan kara taş ise dahi hulefa menziline tutarlar.

Ammar eyitti: Şahım, er, menziline elsiz eteksiz oturur ise hak bakarlar mı?

Şah eyitti: Elsiz eteksiz el tutulmaz, hürmet menziledir, dedi. Hem çunan [çar] darb

serpa bürehne, erkân-ı tıraş olmayandan çar darb serpa bürehne, erkân-ı tıraş alınmaz. Ve sofrta, çırağ sahibi olmayandan sofrta, çırağ hilafeti alınmaz. Gayet kelam, erkân-ı tarîkat üzere pîrden üstatlardan alınmayan verilmez. [19a]

Ya Ammar, mürîd-i muhiblerim tevellâmı teberrâmı gözeteler,

Harici ile ihtilat etmeyeler ve elsiz eteksizin eğrisini doğrultmayalar,

Üstat hakkına riayet edeler,

Ve üstadına canı dahi olursa sakınmayalar,

Böyle itaat edip yollarını arayalar,

Yol bilen müritlerime tazim edip üstat gözüyle göreler, [19b]

Tarikatta edep erkan evliyadan bir harf talim edenin önüne geçmeyeler. Kâle İmâm Ali kerremellâhu vechehu: “*Men `allemenî harfen fe-kad sayyeranî abden.*” Kavli üzere amel ederler,

Harici elinden dolu içmeyeler,

Yoldan haktan kaçmayalar,

Ulu önüne geçmeyeler,

Tarikimde olanı ayırıp seçmeyeler,

Alem bir, adem bir, sır bir, nur bir, nefisini bilmeyen insan hayvan nefislidir. Kâle resülullâh aleyhisselâm: “*Men `arafe nefsehu fe-kad `arafe rabbehu,*

El ele, bir el hakka, hak dergahına çekilen katarın pîşûvâsıyım, dedikte Ammar, Şah’a niyaz edip sükut eyledi. Selman Farisi: Bu silsilenâme âl-i abâ silsilenâmesidir. [20a]

İmâm Ali kerremellâhu vechehu bunu Farisi lisanı üzere söylemiştir.

Horasan erenleri Rum’a kadem bastıkta Rum erenleri Farisi’den Türkçe’ye tercüme eylemiştir.

Ve bunu tarik erenleri can azizleri gibi saklaya el ele bir el hakka hak dergahına çekilen katarımın yulâr-ı pendîdir. Bu silsilenâme kaybolduğunda yolunu seçmesi müşkül olur.

Tarikat erenlerine serserilik gelir. Zira pîrler üstatlar bu silsilenâmeye tarikatın yuları demiştir. Yularsız zabt müşküldür, erenlerim.

Hu dost! [20b]

Cenâb-ı fahri'l-enbiyâ ve senedi'l-asfiyâ ve şefi`-i rûz-i cezâ ceyb-i hudâ a`niyâ-i Hazreti Ebi'l-Kâsım Muhammed Mustafa sallallâhu aleyhi ve sellem.

Kerîme-i âlîleri:

Ümmü'l-ümmühât ve'l-ümmât ve seyyidetü'n-nisâ kurreti'l-ayni Muhammed Mustafa Cenâb-ı Fâtımatü'z-Zehrâ razıyallâhu anha ve arzaha.

Evlâdiha:

Sebtîn-i mahbûb-ı hüda ve cüz-i zât-ı murteza ve kerdânde-i meydân-ı rızâ Ebî Muhammed Hasen haleka'r-rızâ ve Ebî Abdullahi'l-Hüseyni'ş-Şehîdi'l-Mazlûm bî-arz-ı Kerbela, razıyallâhu teâlâ anhuma.

Ve evlâdi'l-imâmi'l-Hüseyn:

Melce-i cemî-i ibâd İmâm Ebi Muhammed Zeynelabidin razıyallâhu anh. [21a]

Ve evlâd-i Zeynelâbidîn:

İmâm-ı Tayyib ve Tâhir İmâm Ebî Cafer Muhammedi'l-Bâkır razıyallâhu anh.

Ve evlâdi'l-Bâkır:

Mahbûb-u hâs cenâb-ı hâlik ve bahru'l-hakâyık Ebî İsmail İmâm Caferi's-Sâdık razıyallâhu anh.

Ve evlâd-i Caferi's-Sâdık:

Ârif-i ilm-i avâlîm cenâb-ı Ebî'l-Hasan İmâm Musai'l-Kâzım razıyallâhu anh.

Ve evlâd-ı Mûsâi'l-Kâzım:

Seyyid İbrahimi'l-Mükerremi'l-Mücâb İbni İmâm Mûsâi'l-Kâzım razıyallâhu anh, [21b]

Seyyid Muhammed İbni İbrahimi'l-Mükerremi'l-Mücâb kuddise sırrahu,

Seyyid Hasan Ebî Seyyid Muhammed kuddise sırrahu,

Seyyid Muhammed Sâni İbn Seyyid Hasen kuddise sırrahu,

Seyyid Mehdi İbni Seyyid Muhammed Sâni kuddise sırrahu,

Seyyid Hasan Sâni Ebî Mehdi kuddise sırrahu,

Seyyid İbrahim Sâni İbni Seyyid Hasan Sâni kuddise sırrahu,

Seyyid Muhammed Sâlis İbni Seyyid İbrahim Sâni kuddise sırrahu,

Seyyid İshak İbn Muhammed Sâlis kuddise sırrahu, [22a]

Seyyid Musa İbni Seyyid İshak kuddise sırrahu,

Seyyid İbrahimi'l-Kâzımî İbni Seyyid Musa kuddise sırrahu,

Seyyid Muhammedi'l-Bektâş İbni Seyyid İbrahimi'l-Kâzımî rahmetullâhi aleyhim ecmaîn.

Cedd-i pâk Hazreti Hünkâr Hacı Bektâş-ı Velî Seyyid İbrahimi'l-Mükerremi'l-Mücâb Sultân-ı Horasân Hazreti İmâm Ali İbni Mûsâi'r-Rızâ'nın li-ebî ve ümmi-i biraderidir ki İmâm-ı Velâyetmeâb Hazreti Pîrin [22b] cedd-i bozorgüvârı olan İbrahimi'l-Mücâb ve Abbas ve Kasım ve Hamza nam bozorgüvâr İbni Âl-i cenâb cümle bir ümmden olmakla Hazreti İmâm Mûsâi'l-Kâzım Efendimizin otuz yedi evlâd-ı kirâmı meyanında muhtar ve serefzâr [: mümtaz] olmuş idi. Nitekim beyne'l-kevâkib meşhur olan hamse gibi o sâdât-ı pesendîde sıfât-ı necehâti'n-nebeviyye diye şöhret bulmuşlardır. Sâlifüzzikr [: zikri geçen] Seyyid İbrahimi'l-Kâzımî Hazretleri Horasan'da Şeyh Ahmed nam azizin Halime isminde olan [23a] dohteri-i sa'd-i ahteri ile tezevvüç eyleyip ba'de zaman Hazreti Pîr vücuda gelmiştir.

Silsile-i tarîk-ı seniyyeleri:

Hazreti Pîri'l-Hacı Bektâş-ı Velî kuddise sırrâhu'l-celînin,

Şeyh-i ekremi Hoca Ahmedî'l-Yesevî,

Ve onun şeyh-i ekremi Hoca Yusufu'l-Hemadânî,

Ve onun şeyh-i ekremi Ebu Aliyyi'l-Fârmedî,

Ve onun şeyh-i ekremi Ebu'l-Kasımı'l-Gürgânî,

Ve onun şeyh-i ekremi Ebu'l-Hasani'l-Hirkânî,

Ve onun şeyh-i ekremi Beyâzidi'l-Bestâmî, [23b]

Ve bunların nispet-i mensubiyetleri mecmâ-i hakâyık ve dekâyık İmâm Fâik Cenâb-ı İmâm Caferi's-Sâdık radiyallâhu anhu'l-hâlik hazretleridir,

Ve onların ezher-i [: parlak] cihet-i nesebi âlîleri vâlid-i mâcidleri [: övgüye layık olan babaları] İmâm Muhammedi'l-Bâkır Hazretlerine,

Ve onların vâlid-i emcedleri İmâm Zeynelabidin Hazretlerine,

Ve onların Cenâb-ı İmâm-ı Hümâm Hazreti Hüseyne,

Ve onların İmâmu'l-Muttakîn ve Emîralmüminîn Ali İbni Ebi Talib Hazretlerine,

Ve onların nesebi vesâyet-i vilâyetleri melce u melâz-i ümem Cenâb-ı Fahr-i âlem Hazretlerinedir, [24a]

Ve Meşâyih-ı tarîk kaddesallâhu ervâhahum eimme-i ehlibeyt-i Mustafaviyyeye, müntehi silsileye, cihet-i şeref ve izzetten nâşî silsiletü'z-zeheb tesmiye eylemiştir

Ve bu silsile-i seniyye-i zeheb Mevlana Cami'nin Silsiletü'z-Zeheb'inde ve Reşâhâtu `Aynü'l-Hayât'ında [: Müellifi Ali b. Hüseyin el-Vâiz] ve emsal olan kütüb-i muteber-i makbûlede ber tafsîl-i mastûr ve musarrahtır

Ve Hazreti Pîr Hoca Ahmedî'l-Yesevî Hazretlerinin işaretiyle evvela Necef-i eşrefe, [24b]

Muahharan Mekke-i Mükerrreme'ye gelip üç sene mücâveret ve Medîne-i Münevvere'ye azîmetle bir hayli vakit huzûr-ı lâmi-i nûr-ı nebevîde hazır,

Ve ondan Kudüs-ü Şerîf tarikiyle Arabistan'da defîn-i hâk-i ıtrnâk [: güzel kokulu toprağa gömülü] olan bilcümle evliyâ-i izâm merkadlerinde birer erbaîn çıkarıp,

Nihayet Diyâr-ı Rûm'a gelip elan Ankara vilâyetinde Kırşehir Sancağı dahilinde Sulucakaraöyük nam mahalde tavattun edip orada ikmâl-i enfâs-ı ma`dûde [: sayılı nefeslerini tamamlamak] ile yedi yüz yirmi üç tarihinde altmış üç yaşında olduğu halde irtihâli dâr-ı bekâ eylemiştir. [25a]

Ve Hazreti Pîrin dâr-ı fenâdan intikallerinde üç yüz altmış halifeleri olup cümle pîşûvâsı Hazreti Seyyid Cemâlledîn Sultan'dır. Her cihetle Hazreti Pîre sırdaş olup Hazreti Pîr müşarünileyh hakkında: Cemâlim'dir, buyurmuş.

İkinci Sarı İsmail nam zat.

Üçüncü Kolu Açık Hacım Sultan olup.

Dördüncü Resul Baba idi.

Hulefâ-i mûmâileyhten işbu dördü Hazreti Pîrin müntici [: kendilerinin sebepleri] olduğundan dergâh-ı emr-i irşâdı bu zatlara tefvîz eyleyip [: yönlendirip] irtihâl-i Hazreti Pîr'den sonra yüz bozatluların her birerleri kerâmet-i bâhire ile birer vilâyette zaviye küşâdıyla pâdişâh-ı İslâm'a ve kâffe-i mü'minîne hayır dua ve sena ve reşâdet-i bi'l-hayr ile ömür göçürmüşler. [25a]

Hazreti Pîr'den bu âna kadar gelip elân neşre devam olunan yed-i sahîhi sırasıyla beyân edelim:

Ta`rîf-i silsile-i tarîk-i aliyye-i nâzenîn-i Bektaşîyye Hazreti Pîr ve destgîri's-Seyyid Muhammed Hünkârî'l-Hacı Bektâş-ı Velî kuddise sırrâhu'l-celî [25b]

Hazreti Pîr Postnişînleri:

Hazreti Lâle Sultan

Mürsel Bâlî Sultan

Yusuf Bâlî Sultan

Resul Baba Sultan

Bâlım Sultan

İskender Dede
Emîr Kâsım Dede
El-Hâc Sersem Ali Dede
El-Hâc Ahmed Ali Dede
El-Hâc Kara Abdullah Dede [26a]
El-Hâc Vahdânî Dede
El-Hâc Seyyid Mustafa Dede
El-Hâc Seyyid Âgâh Dede
El-Hâc Seyyid İbrahim Halil Dede
El-Hâc Seyyid Hüseyin Dede
El-Hâc Kırîmî Muhammed Külhân Dede
El-Hâc Seyyid Kara Ali Dede
El-Hâc Seyyid Hasan Dede
El-Hâc Mahmud Dede
El-Hâc Seyyid Halil Hâkî Dede
El-Hâc Seyyid Muhammed Nebi Dede
[26b]
El-Hâc İbrahim Dede
El-Hâc Seyyid Mahmud Dede
El-Hâc Saatçı Ali Dede
El-Hâc Hasan Dede
El-Hâc Turâbî Ali Dede
El-Hâc Hasan Dede
Muhammed Ali Hilmi Dede, el-yevm ber-
hayattır. [27a]

Hacı Bektaş Velî'nin Hayatını Konu Alan Risalenin Sadeleştirilmesi

Hacı Bektaş Velî'nin Hikâyesi

Hazreti Pir Hünkâr Hacı Bektaş Velî'nin seçkin ailesi Hazret-i Muhammed Mustafa'ya ulaşır ve doğumundan ölümüne kadar yaşam hikâyesi, onun postunda kimler oturdu ve o hayattayken göstermiş olduğu bazı olağanüstü hareketlerini açıklayan bir risaledir, böyle biline.

660: Hazreti Hünkâr Hacı Bektaş Velî'nin doğum tarihi

063: Ömrünün tamamı

723

Bektaş kelimesi, geleneksel olarak vefat tarihini bulmak için ebced hesabıyla hesaplandığında bu kelimedede yedi yüz yirmi üç sayısı ortaya çıkmıştır, anlayın.

Buraya onun bütün yaşadıkları yaşam öyküsü olarak aktarıldı.

Peygamber, ona salât ve selam olsun, bir hadisinde buyurur ki: "Yapılacak bütün önemli işler eğer besmele ile başlanmazsa boştur." Peygamber her zaman doğru söyledi.

Bismillahirrahmanirrahim

Sultan Orhan Hazretleri'nin saltanatları zamanındaki şeyhlerinin en önde geleni Hacı Bektaş Velî olup isimi Seyyid Muhammed soyu Musa Kâzım Hazretleri'ne ulaşır. [1b]

Babası Seyyid Muhammed lakabıyla meşhurdur ki İmam Ali Rıza Bin Mûsâ-i Kâzım'ın vefatından sonra Horasan vilayetine geçip Nişabur şehri Matbua kasabasına yerleşmiştir. Hatta o şehrin âlimlerinden Şeyh Ahmed isimli seçkin birinin Hatme isimli kızıyla evlendi. Bir süre sonra Hacı Bektaş dünyaya geldi. Zaman geçtikçe Hacı Bektaş âdeta fidan gibi boyu uzadı serpildi ve akranlarından davranışları ve dine bağlılığıyla servi gibi seçilmeye başladı. [2a]

Türkistan pirllerinden Hoca Ahmed Yesevî'nin halifelerinden Şeyh Lokman, yaşadığı dönemin en seçkin insanlarından bir tanesi ve çeşitli erdemleri ve kerametleriyle Horasan vilayetinin en meşhur ve büyük mürşitlerindendi. Bunun üzerine yüksek mertebeli babası Hacı Bektaş'ı onlara eğitmeleri için öğrenci olarak verdi ve zâhir ve bâtın ilimlerini onlardan öğrensini istedi.

Zira İmam Cafer Sadık Hazretleri kendi kutsal hırkasını Beyazıt Bestami eliyle yukarıda adı geçen Şeyh Lokman'a göndermişti. Kuhistan çöllerinde gezip dolaşırken hırkanın kendisine ulaşmasından sonra başka yerleri gezip dolaşıp sonunda Nişabur'a yerleşti. [2b]

Bundan sonra Hacı Bektaş Velî'ye Hacı isminin verilmesine sebep budur ki Şeyh Lokman bir zaman hacca gitti. Arafat dağında diğer hacılar ile vakfeye durur iken hatırına pişi geldi ve canı çekti. Yanında yoldaşlarına hitap edip: Bugün arife günüdür, diyarımızda pişi pişirilip dağıtmak adettir, diye cevap verdiği gibi Hacı Bektaş Velî'ye Şeyh Lokman'ın durumu malum oldu ve evinde pişen pişilerden bir tepsi doldurup velayet eliyle Horasan'dan Arafat dağındaki üstadına sundu. [3a]

Daha sonra Şeyh Lokman haccını tamamlayıp geri Horasan'a geldi. Hacı Bektaş Velî ile konuşmaya başladı: Ehlen ve sehlen merhaba ya Hacı Bektaş Velî, diye hitap ederek Hacı Bektaş Velî'nin mekânı aşırıp Hac yerine ulaşmasına işaret edip meramını güzelce anlattı. [3b]

Ondan sonra şöhretleri Hacı Bektaş oldu ve bütün kerametleri zirveye ulaşır büyük bir velî olduktan sonra bir dergâhta uzlete çekilip kırk sene ibadetle meşgul olup yemek-içmekten uzak kalmayı tercih etti. Asla dünya işlerine yönelmedi ve bundan dolayı bu âlemdede o kadar ileri gitti ki bünyeleri rükû ve sücud ettikçe mübarek başında beyni hareket ederdi, onun beyninin bu hareketini yakınında olanlar duyardı.

Bu hâl ile vakit geçerken Pirinin Piri Hoca Ahmed Yesevî konuştu ve onu işareti ile Bedaşan bölgesindeki inkârcılarla savaşır Allah yolunda savaştığını da ortaya koydu. [4a]

Şurası unutulmamalı ki adı geçen Hoca Ahmed Yesevî İmam Ali Rıza hizmetine yetişip onlardan feyz ve bereket almışlar ve ömrünün sonlarında da Yesu isimli şehrine yerleşmiş, doğru olup olmama sorumluluğu nakil

ve rivayet edene aittir, doksan dokuz bin mürit ile Türkistan'da tam anlamıyla şöhret bulmuştu. Zahir ve batın ilimlerinde hiçbir fert kendi ile bahse güç yetiremedi ve daima el emeği ile geçindi. İbadet etmediği zamanlarda da kaşık, kepçe ve keşkül yıkardı. Geçimi için bunları harcardı. Sadakasını Allah için gelene gidene bol bol verirdi. [4b]

Rivayet olunur ki Hoca'nın bir öküzü vardı. Üstünde bir heybe ve heybenin içinde de kaşık ve kepçe ve keşkül bulunurdu. O öküz şehrin çarşısında dolaşırdı. Alıcı olanlar ne kadar ki alırlarsa ücretini heybeye bırakırlardı. O öküz akşama dek her tarafı gezerdi. Daha sonra Hoca'nın huzuruna gelirdi. O, içindekini kendi mübarek eliyle alırdı. Faraza bir kimse o maldan alsa ama kıymetini heybeye bırakmasa asla öküz ardından ayrılmazdı. O aldığı malı veyahut akçesini bırakmayınca başka bir semte gitmezdi. İşte kendisinden söz edilen bu azizin bir kerameti bekçisiz çarşı pazar öküzünün dolaşmasıdır. [5a]

Hikâye: Hoca Ahmed Yesevî, Hacı Bektaş Velî'yi Rum ellerine gönderdiler. Sulucakaraöyük'ü sana yurt verdik, diye, buyurdular.

Hacı Bektaş dahi yolculuğu boyunca birçok keramet göstererek Nefes şehrine geldi. İmam Ali Hazretleri'ni ziyaret edip orda bir erbain çıkardı.

Ardından Mekke'ye varıp üç yıl türbedarlık yaptı. [5b]

Oradan Medine'de Hazreti Resulullah sallallahu aleyhi ve selemin kabrini ziyaret edip Yesrib ve Butha'da bir erbain çıkardı.

Oradan Kudüs'e varıp Halilürrahman ziyaretıyla bahtiyar oldu.

Oradan sonra Şam'a gelip oradaki kutsal yerleri ziyaret etti. Kudüs ve Şam şehirlerinde dahi bir erbain çıkardı. Ve aynı şekilde Halep'teki Camii Kebir'de Hazreti Davut nebi aleyhisselam türbesinde ve Elbistan çevresin-

deki Ashab-ı Kehf mağarasında birer çile çıkardı. [6a]

Ama şöyle rivayet olunur ki Hazreti Davut nebi aleyhisselam türbesindeki erbainini oradaki bazı şeyhler birlikte çıkarmayı teklif ettiklerinde: Muradınız kadınlar çilesi midir ki kırk gün yemeden ve içmeden uzak durasınız. Yoksa erkekler çilesi midir ki kırk günün her birinde iyi bir yahni pişirip yiyerek ardından su içesiniz ve tuvalete gitmekten uzak olasınız, buyurdular.

Diğer velîler: Biz ona güç yetiremeyiz, dediklerinde kendisi tek başına o makamda erkekler çilesi çıkardı.

Daha sonra Elbistan'dan Rum'a yönelik Kayseri'ye geldi. [6b]

O tarihte Rum erenlerinin Kutbu Karaca Ahmed Sultan idi ki Seferihisar'da yerleşik olan Seyyid Nureddin isimli şeyhin terbiyesiyle yetişip post sahibi olmuştu. Asrında elli yedi bin müritleriyle Karaca Ahmed Sultan'ın yönetiminde görünürlerdi.

Ve Fatma Bacı isimli bekâr kız ki adı geçen Nureddin'in kızı idi. Hacı Bektaş Velî Rum erenlerine mana âleminden selam verdiği Karaca Ahmed meclisinde ayağa önce Fatma Bacı ayağa kalkıp üç kere: Aleykümüsselam ey adıyla sanıyla Velî olan, diye Hacı Bektaş'ın selamını o almıştı. [7a]

Hatta mecliste hazır olanlar: Kimin selamını reddettiniz, dediklerinde: Rum'a büyük bir er geldi ve size yönelerek selam verdi. Onun selamını aldık, diye cevap verdi.

Bu dahi anlatılır ki hazretin Rum illerine girişinde Rum erenleri rıza vermeyip gıpta ile gelmemesine çabaladıklarında o da bir güvercin suretine girerek havadan uçarak geldi, kendisine işaret olunan Sulucakaraöyük'e kondu. [7b]

Rum erenleri ittifakla Beyazid Bestami halifesinden Hacı Tuğrul isimli azizi kendisine musallat kıldılar. Ta ki doğan suretine girip havadan uçarak Hacı Bektaş'a yönelerek ser

pençesini uzattı. Tam darbe vuracak mesafeye yaklaştı ki Hacı Bektaş, yeniden insan şekline girip o doğanı tuttu ve velîlik gücüyle sıkı, bıraktı. Ta ki epey zaman sersem yattı.

Daha sonra aklı başına gelip sakinleştikten sonra: Şimdi var gördüğünü söyle, diye Hacı Tuğrul'u serbest bıraktı: Seni bize yönlendiren kişileri benim adıma davet edesin, buyurdu. [8a]

Hâlbuki onlar davete icabet etmediler dikkatleri azaldı ve ilgilenmemeye başladılar. Lakin Hacı Bektaş bir kere "üf" dedi, hepsinin çırağları söndü, üç gün boyunca oturdukları yerleri karanlık kaldı. Daha sonra her birinin elindeki tespih ve altlarındaki seccadeleri kayboldu. Bunun ardından Hacı Bektaş'ın kerameti kuvvetle ortaya çıktı.

Bütün bu olup bitenin, Hacı Bektaş Velî tarafından geldiğini bildiler. İster istemez ona doğru yönelip vardıklarında seccadelerini belirli bir düzende döşenmiş bulup Hacı Bektaş Velî'nin huzurunda yollu yollarınca oturdular. [8b]

Ama zikredilen ehlullah hazretin meclisine yöneldiklerinde Emre isimli velî bu davete uymadı. Dost divanında cümle erenlere nasip üleştirdiklerinde dahi: Bektaş ismini ki görmedim ve işitmedim, dedi.

Hacı Bektaş da onun sırrını ortaya çıkarıp kendi bağılılarından Sarı İsmail isimli kişiyi ona gönderdi. Adı geçen Emre'yi huzuruna getirdi: Dost divanında size örtü arkasından doğrudan nasip üleştiren elin alametini bilir misin, diye eliyle eli ayasını gösterdi. Emre orada yeşil beni görünce olaya vakıf olup el pençe divan durdu ve özür dilemeye başladı. Ve üç kere: Tabduk Sultan, diye söyledi. Ardından isminin Tabduk Emre olmasına o edası sebep oldu. [9a]

Hacı Bektaş'ın üç yüz altmış halifesi vardı ki onların ileri geleni, ilk sıradaki ve sırlarına vakıf olan Cemal Seyyid Sultan'dır ki her cihetle azize sırdar ve sırrına en iyi vakıf olandı. Hakkında: Cemal'dir, diye buyurdular. [9b]

İkinci Koluvaçık Hacım Sultan idi ki hazret batın kılıcını onun kabzasına sunmuştu.

Üçüncü Sarı İsmail idi ki en iyi ibrikdarı idi.

Dördüncü Resul Baba idi ki süpürgeci hizmetini o gördü.

İşte bütün dervişler Hacı Bektaş'ın orada mekân tutmasına bir türlü rıza göstermeyip bir bölük: Perişan hâl ve rahatsızlıkla soğuğu şiddetli kışlarda hâlimiz nice olur. Bu yerlerde ise odun olmaz, diye nice kere tedirgin olup başka bir yere taşınmasına çabaladılar. Ama mümkün olmadı. Çaresizliğiniz odun azlığından ise bu iş kolaydır, buyurdu. [10a]

Akıbet bir gün Hacı Bektaş Hırka Dağı diye bilinen Çıplak Dağa vardı. Dervişlere ateş yaktırdı. Şevk ile nice sema ve safadan sonra Hacı Bektaş şevke gelip hırkaları ateşe bıraktı. Tamamı yanıp kül olduktan sonra küllerini savurdu: Çok ağaçlar bitsin, fukara şiddetli kışlarda hazır etsinler, buyurdu.

Filvaki o dağda çok meşe yetişti. Dervişlerin önemli bir kısmının endişesi sona erdi. Gerçekte hiç ot bitmez iken kül yığınları içinde meşe yetişti. Ağacı ateş içinde yaktığı hırka külünden kudret eliyle gösterdi. Gülistan yeşil ağaçlar içinde. [10b]

Hacı Bektaş'ın bir kerameti dahi budur ki bir gün Karaöyüğün doğu taraflarını seyrettiğinde köy ehlinin harmanlarında tepe tepe sapları yığılmış gördü. Nefsini kırmak için mübarek eteğini açıp bunlardan bir miktar mahsülü istedi. Ama hiçbir şey vermediler. Gördüğün nesne yığılı sap değildir, dediler.

Hazret dahi: Nesne olsun, dedi. Bir tür hatırı kırılmış olarak gitti. Ama Allah'ın gücü ve kudretiyle hemen ne kadar arpa, buğday, mercimek, nohutları var ise taş oldu. [11a]

O kötü fiilli cahiller bu hâli gördüklerinde keşke yapmasaydık, çekmeyip: Bunlar taş oldu ise akçemiz ve altınımız hele yerinde durur, dediler.

Hazret bu sözü işitti: Onlar dahi öyle olsun, dedi.

Filvaki ne kadar altın ve gümüşleri var ise taş oldu. Topluluğun bir kısmı bu durumdan ibret alıp kendimizi beğenmişiz. İnsana bir parça faydası olan hububatı yasaklamışız, dediklerinde buyurdular ki: Yasaklanmış da olsun üç gün oruç tutup dişlerine değirmeden Cuma gecesinde üç tanesini yutup helali ile cinsel ilişkiye girsinler oğul kız yapsınlar, gerçekte de öyle oldu. Niceleri bu yolla evlat yaptı. [11b]

Anlatılır ki bir gün Sarı İsmail bir güğüm su ısıtıp Hacı Bektaş Velî'ye sizin için su ısıttım, girseniz olmaz mı, dedi.

Hazret dahi: Şimdi onun zamanı değildir, cevabını verdi. Lakin acele ederek Konya'ya varıp Celalettin Rumi'ye benim selamımı götür ve onlar da bir kitabımız vardır, acilen al getir, buyurdu. [12a]

Sarı İsmail bu emre uyup geciktirmeden çekilip Konya'ya gitti. Ta ki Mevlana ile karşılaşmış Hacı Bektaş'ın selamını iletmiş ve suya girmek teklifiyle kendisini onlara gönderdiğini bildirdi. Sonuç olarak o Velî sırrını açık etti. Yani: Her gün Hacı Bektaş'ın huzurunda yedi deryaya her defasında aksatmadan uğrayıp kendisini arz ederken senin su ısıtıp bana bu teklifte bulunman uygun değil, diye buyurdu.

Tekrar Sarı İsmail Hazreti Mevlana'ya hitap edip: Sizde bir kitapları var imiş. Onu verin, dedikte hitap edip: Biz de var olan kitapları murat bu zikrolunan cümlelerdi, diye cevap verdiler. [12b]

Gerçekte evliyanın kendi arasında çok sır var. Yine bu sırları onlar kendileri bilir.

Bir kerameti de budur: Onun kerametleri yeryüzünde her tarafa yayıldı uzak yakın her taraftan ziyaretine birçok kimse geldi. Bunlar arasında Akşehir'de yerleşik olan Seyyid Mahmud Hayrani üç yüz dervişle kendisi de bir aslana binip ve bir yılanı da kırbaç edinip hazrete yönelince bunu Hacı Bektaş mana

âleminde fark etti. Dervişlere: Bize bir gürbüz er geliyor ki aslanı hızlı koşan bir at ve yılanı kırbaç edinmiş. [13a]

Ama o, canavarları dahi kontrol altına almanın kolay olduğunu bilmemiş; asıl olan cansız emrine uydurmaktır, buyurdular ve hemen oracıkta sıçrayıp bir kızıl tek parça kayaya bindi: Allah'ın emriyle yürü, deyip yürüttü. Seyyid Mahmut'u bu hâliyle karşılamaya vardı.

Bu hikâye Vilayetname'lerinde yazılıdır. Ve bilfiil o tek parça taş dahi dergâhın yakınında mevcuttur. [13b]

Sonuç olarak Hacı Bektaş Velî'nin kerametinin sonu yoktur ve zamanımıza kadar onun adıyla dervişleri dervişane halleriyle Hacı Bektaş'a bağlılıkları sözlü olarak devam etmektedir. Onların bu bağlılıkları tutum, davranış ve inançları bakımından değildir. Kaldı ki o büyük Velî'nin nefes evlatları olarak isimlendirilen saygıdeğer kimseler dahi hemhâl olamamışlardır. [14a]

Evlatlarından İskender Çelebi'nin söylediğine göre Hacı Bektaş Velî'nin türbesi o dönem Tatar emirlerinden birinin sağlam itikatlı kızı tarafından yaptırılmış. Ama kurşunlanmasını daha sonraki bir zamanda Şeytan Murad demekle isimlendirilen beylerbeyi edebiyat ve malıyla yaptırmış. O tarihte Hacı Bektaş Velî'nin civarında Kayseri Sancağı Beyi imiş. Daha sonra Hünkâr'ın himmetiyle beylerbeyi olmuş, biline.

Büyük nimetlere ulaşan Yunus Emre yukarıda zikredilen Tabduk Emre'den ayrıdır. Ve ikisi dahi Hacı Bektaş Velî Hazretleri'nin çağdaşdır. [14b]

Emîr-i Çin Osman, Kutuplar kutubu, Hoca Ahmed Yesevî Hazretleri'nin halifesindedir. İsmi Osman'dır. Ta ki Rum vilayetine gelmiştir. Seyahati esnasında günahkâr bir gruba misafir olmuş. Ki bunlar Keçi Kıran demekle bilinen köyde otururlardı. Onların İslam ile şereflenip hidayet bulmalarına sebep olmuş. Sonunda orda yerleşip bir zaviye yap-

mış. Ki Osman Paşa Tekkesi olarak bilinmektedir. Bozok Sancağı civarında Yüzde Pare Kazasında bir zaviyedir ki Rum halkının ziyaret ettiği bir yerdir. [15a]

Anlatılır ki Çin'den bazı tüccarlar Hoca Ahmed Yesevî'ye geldi: Memleketimizde bir ejder ortaya çıktı, büyük küçük hepimizi çaresiz bıraktı, himmetinize muhtacız, dediklerinde Hoca Ahmed Yesevî halifesi Osman'a baktı: Ejderin katline hanginiz gider, diye sordu. Hemen o dakikada müritleri arasında bu sözünde birer bırakmayacak bir ses yükseldi ve taze bir genç olan Osman bu hizmeti yerine getirmek için izin istedi. Şeyh dahi: Uğurun hayır olsun, duasıyla icazet ve ruhsat verdi ve beline tahtadan yontulmuş bir kılıç kuşattı. [15b]

Hikâye: Müridi Osman Çin memleketine vardı. O ejderi bir nehrin kenarında bulup kılıçla vurdu. Filhal yedi kellesinin dördünü vurup toprağa düşürdü. Ejder bu darbelerle acı içerisinde korkunç feryat edip kendini suya vurdu. O vartadan kurtulmayıp bir süre sonra suda boğuldu. Osman görevini yerine getirdikten sonra pirin huzuruna gelip el öptü. Mürşit: Gazan mübarek olsun, buyurdu ve ejderi öldürmenin sırrını açıklayarak hangi yönden öldürdüğünü bildirerek dört kellesini kesmesi dört halifenin icazetine işaret etmektedir yoksa cümlesini kestirirdik, buyurdu. [16a]

Ondan sonra Osman'a Emîr-i Çin lafzını takip dua ile Rum'a gönderdi ve bilcümle Emîr-i Çin büyük nimetlere ulaşan seçkin iyi yolda olan bir velîydi. Galiba hicri tarihin yedi yüz civarına kadar yaşadı. Rum erenleri arasında büyük kerametleri ve yüce makamları büyük bir yetkiyle bulmuşlardır.

Der-beyan-ı silsilename-i Al-i Aba

Rivayet olunur ki Selman Farisi'den Hazreti Emiralmüminin İmam Ali kerremellahu vechehu hazretlerinden doğmuş yedi kişinin isimlerini bildirdi.

İlk önce Sem'an ile

Ammar Yasir
Nusayr-i Tusi
Muhibb-i Rumi
Baba Amir
Selman-ı Farisi
Kanber

Hazreti Şah-ı Vilayetin ebedi yoluna can ve baş ve aile, hanımlarını terk etmişlerdi. Bağlılıkları üzere Şah'tan ayrılmazlardı. [16b]

Hazreti Şah Kufe'de yarenleriyle cem ve sohbet ederlerken adı geçen yedi erenden Ammar Yasir Şah huzurunda el pençe geçip dedi: Erenlerden izin olursa erenlerime birkaç soru arz eylemek istiyorum, dedi.

Şah dahi: Arz eyle soruların, dedikte el pençe yerine niyaz eyleyip oturdu, söyledi: Ya Şah sizden müritlerin ve muhiblerin kime hak bakarlar, dedi.

Şah dedi: On bir evladıma hak bakarlar.

Ammar dedi: On bir evladından sonra kime hak bakarlar [17a]

Şah dedi: Evladımın, evladımın halifesine bakarlar.

Ammar dedi: Erenler şahı, evladının halifesi eğer bulunmaz ise veyahut halifesi kimler?

Şah dedi: Evladımın gösterdiği nişanları gösteren gerçek müritlerimdir, dedi.

Ammar dedi: Şahım evladının gösterdiği nişanı gösteren erenlerden sonra kime hak bakarlar?

Hazreti Şah dedi: Evladımın halifesinin tarikat erkânı üzere dört başlıkta baştan ayağa üryan erkânı tıraş, sofrası ve çırağ sahibi halifelerini ve halifelerinin halifelerini tutarlar, dedi. [17b]

Ammar dedi: Ya Şah, evladının halifesi mevcut değilken erkânı üzere dört başlıkta baştan ayağa üryan erkânı tıraş sofrası çırağ sahibi halife bulunmaz ise kime hak bakarlar?

Şah dedi: Tarikat erkânı üzere evladının halifesinin postuna oturanı tutarlar, dedi.

Ammar dedi: Ya Şah, erkânı üzere dört başlıkta baştan ayağa üryan, erkânı tıraş, sofrası ve çırağ sahibi halife mevcut iken tarikat erkânı üzere halife postunda oturana hak bakarlar mı, dedi. [18a]

Şah dedi: Ya Ammar, tarikat erkânı üzere er postunda oturan vekildir. Halife asıldır vekil aslı yanında hareket eylemez. Meğerki halifeye hak baksınlar, deyi rıza vere. Halife rızasıyla halife postunda oturana daha hak bakarlar, dedi. Hem bunun gibi halife vekildir. Halife vekildir. Evladım asıldır. Evladım vekildir ben asılım, dedi.

Ammar dedi: Ya Şah, açıkça söyle anlayalım.

Şah eyitti: Ya Ammar, er postunda oturmanın başı erkânı üzere dört başlıkta, baştan ayağa üryan, erkânı tıraş, sofrası ve çırağ sahibi halifeye bağlı; halifenin başı, evladıma bağlı; evladımın başı, bana bağlı; benim başım yola bağlıdır. Yol cümleden uludur. [18b]

Ammar dedi: Ya Şah, er postunda tarikat erkânı üzere oturan bulunmaz ise kime hak bakarlar, dedi.

Şah eyitti: Halife postunda oturan kara taş bile olsa halife menziline tutarlar.

Ammar dedi: Şahım, er postunda elsiz eteksiz oturur ise hak bakarlar mı?

Şah eyitti: Elsiz eteksiz el tutulmaz, hürmet menziledir, dedi. Hem bunun gibi erkânı üzere dört başlıkta baştan ayağa üryan erkânı tıraş olmayandan erkânı üzere dört başlıkta baştan ayağa üryan erkânı tıraş alınmaz ve sofrası çırağ sahibi olmayandan sofrası çırağ hilaleti alınmaz gayet kelamı erkânı tarikat üzere pirden üstatlardan alınmayan verilmez. [19a]

Ya Ammar, müridi muhiblerim tevellamı teberramı gözeteler,

Yabancı ile karışmayalar, elsiz eteksizin eğrisini doğrultmayalar,

Üstat hakkına riayet edeler,

Ve üstadına canı dahi olursa sakınmayalar,

Böyle itaat edip yollarını arayalar,

Yol bilen müritlerime saygı gösterip üstat gözüyle görelersin, [19b]

Tarikatta edep erkân evliyadan bir harf öğrenenin önüne geçmeyeler. İmam Ali şöyle dedi: "Kim bana bir harf öğretirse onun kölesi olurum." Bu söz üzere amel ederler,

Yabancı elinden dolu içmeyeler,

Yoldan haktan kaçmayalar,

Ulu önüne geçmeyeler,

Tarikimde olanı ayırıp seçmeyeler,

Âlem bir, âdem bir, sır bir, nur bir, nefisini bilmeyen insan hayvan nefislidir. Resûlullah şöyle dedi: "Kim nefisini bilirse rabbini bilir,

El ele, bir el Hakk'a, hak dergâhına çekilen katarın öncüsüyüm, dedikte Ammar, Şah'a niyaz edip sükût ile Selman Farisi bu ehlibeytin yüce silsilenamesidir. [20a]

İmam Ali kerremellahu vechehu bunu Farisi lisanı üzere söylemiştir.

Horasan erenleri Rum'a ayak bastığında Rum erenleri Farisi'den Türkçeye tercüme eylemiştir.

Ve bunu tarik erenleri can azizleri gibi saklaya el ele bir el Hakk'a hak dergâhına çekilen katarımın yularını çekendir. Bu silsile-name kaybolduğunda yolunu seçmesi zor olur. Tarikat erenlerine başıboşluk gelir. Zira pirlere üstatlar bu silsile-nameye tarikatın yuları demiştir. Yularsız tutmak zordur, erenlerim.

Hu dost! [20b]

Peygamberler arasında övülmüş ve yüceltilmiş ve kıyamet günün şefaathanesi Allah'ın kendisini güzelliklerle donattığı Hazreti Ebu Kasım Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem.

Kızları:

Anneler annesi ve ümmetin annesi ve kadınların efendisi Muhammed Mustafa'nın gözünün nuru Fatımatü'z-Zehra.

Oğulları:

Allah'ın sevgilisi Ebi Muhammed Hasen ve Ebi Abdullah Hüseyin Şehidi Kербela.

Ve İmam Hüseyin'in Oğulları:

İmam Ebi Muhammed Zeynelabidin. [21a]

Ve Zeynelabidin'in Oğulları:

İmam Ebi Cafer Muhammedi'l-Bakır.

Ve Bakır'ın Oğulları:

Ebi İsmail İmam Caferi's-Sadık.

Ve Cafer Sadık'ın Oğulları:

Ebul-Hasan İmam Musa Kazım razıyallahu anh.

Ve Musa Kâzım'ın Oğulları:

Seyyid İbrahim Mükerreremi'l-Mücab İbni İmam Mûsâ-i Kâzım, [21b]

Seyyid Muhammed İbni İbrahim Mükerreremi'l-Mücab,

Seyyid Hasan Ebi Seyyid Muhammed,

Seyyid Muhammed Sani İbn Seyyid Hasen,

Seyyid Mehdi İbni Seyyid Muhammed Sani,

Seyyid Hasan Sani Ebi Mehdi,

Seyyid İbrahim Sani İbni Seyyid Hasan Sani,

Seyyid Muhammed Salis İbni Seyyid İbrahim Sani,

Seyyid İshak İbn Muhammed Salis, [22a]

Seyyid Musa İbni Seyyid İshak,

Seyyid İbrahimi'l-Kazımi İbni Seyyid Musa,

Seyyid Muhammed Bektaş İbni Seyyid İbrahim Kazımi, Allah'ın rahmeti hepsinin üstüne olsun!. [22b]

Soyu temiz Hazreti Hünkâr Hacı Bektaş Velî Seyyid İbrahim Mükerreremi'l-Mücab Sultanı Horasan Hazreti İmam Ali İbni Mûsâ-i Rıza'nın ana baba bir kardeşidir ki Hazreti Pirin büyük atası olan İbrahim Mücab ve Abbas ve Kasım ve Hamza isimli büyükler seçkin kimsenin çocukları hepsi bir anneden olmakla Hazreti İmam Musa Kâzım Efendimizin otuz

yedi değerli çocuğu arasında seçkin ve fark edilendi. Nitekim yıldızlar arasında meşhur olan Hamse yıldızı gibi yıldızlar arasında meşhur olan o beğenilmiş seyitler peygamberi sabır ve cömertlik sıfatıyla sıfatlanmış, diye şöhret bulmuşlardır. Adı geçen Seyyid İbrahim Kazımi Hazretleri Horasan'da Şeyh Ahmed nam azizin Halime isminde olan kızıyla evlenip bir zaman sonra da Hazreti Pir dünyaya gelmiştir. [23a]

Tarikat Silsilesi:

Hazreti Pir Hacı Bektaş Velî'nin şeyhi Hoca Ahmed Yesevî

Ve onun şeyhi Hoca Yusuf Hemadani,
Ve onun şeyhi Ebu Aliyy Farmedi,
Ve onun şeyhi Ebu Kasım Gürgani,
Ve onun şeyhi Ebu Hasan Hirkani,
Ve onun şeyhi Beyazid Bestami, [23b]

Ve bunların nispeti İmam Cafer Sadık hazretleridir,

Ve onların İmam Muhammed Bakır Hazretlerine,

Ve onların İmam Zeynelabidin Hazretlerine,

Ve onların Hazreti Hüseyne,

Ve onların müminlerin emiri olan Ali İbni Ebi Talib Hazretlerine,

Ve onların soyları, ümmetinin sığınağı olan miras aldıkları velîliklerinin ulaştığı kaynakları Hazreti Muhammed'e ulaştır. [24a]

Ve şeyhlerin, Allah ruhlarını kutsasın, soy ağaçları ehlibeyt olan imamların tarikatları Mustafa'da son bulmakta ve Altın Silsile olarak da isimlendirilmektedir.

Ve bu altın silsile Mevlana Cami'nin Silsiletü'z-Zeheb [: Altın Silsile] isimli eserinde ve [: Müellifi Ali b. Hüseyin el-Vaiz] Reşâhâtü Aynü'l-Hayat isimli eser gibi muteber ve kabul görmüş kitaplarda açıkça yazılmış ve açıklanmıştır.

Ve Hazreti Pir, Hoca Ahmed Yesevî Hazretleri'nin işaretleriyle önce Necef'e gitti. [24b]

Ardından Mekke'ye gelip üç sene türbedarlık yaptı ve Medine'ye yönelerek bir hayli vakit etrafını aydınlatan nübüvvet nurunun huzurunda hazır bulundu.

Ve oradan Kudüs yoluyla Arabistan'da gömülü olup ruhları güzel kokan bütün büyük evliyanın kabirlerinde birer çile çıkardı.

Nihayet Rum diyarına gelip Ankara vilayetinde Kırşehir Sancağında Sulucakarahöyük isimli yerde yerleşip orada sayılı nefeslerini tamamlayıp yedi yüz yirmi üç tarihinde altmış üç yaşında olduğu halde ebedi olan diyara gitti. [25a]

Ve Hazreti Pir'in ölümüne kadar üç yüz altmış halifeleri olup hepsinin lideri Hazreti Seyyid Cemaluddin Sultan'dır. Her yönüyle Hazreti Pire sırdaş oldu. Bundan dolayı Hazreti Pir onun hakkında: Cemalim'dir, diye buyurdu.

İkinci Sarı İsmail.

Üçüncü Kolu Açık Hacım Sultan.

Dördüncü Resul Baba.

Pirin halifelerinden bu dördü Hazreti Pir'in kendilerinin sebebi olmasından dolayı dergâhın irşat işlerini kendilerine verip Hazreti Pir'in ölümünden sonra da her biri bir şehirde dergâh kurup İslam padişahına ve bütün Müslümanlara hayır duayla ömür geçirdiler. [25a]

Hazreti Pir'den bugüne kadar gelip işleri yürüten faziletli insanları sıralayalım:

Seyyid Muhammed Hünkar Hacı Bektaş Velî açık olan sırları kutsansın [25b]

Hazreti Pir Postnişinleri:

Hazreti Lale Sultan

Mürsel Bali Sultan

Yusuf Bali Sultan

Resul Baba Sultan

Balım Sultan

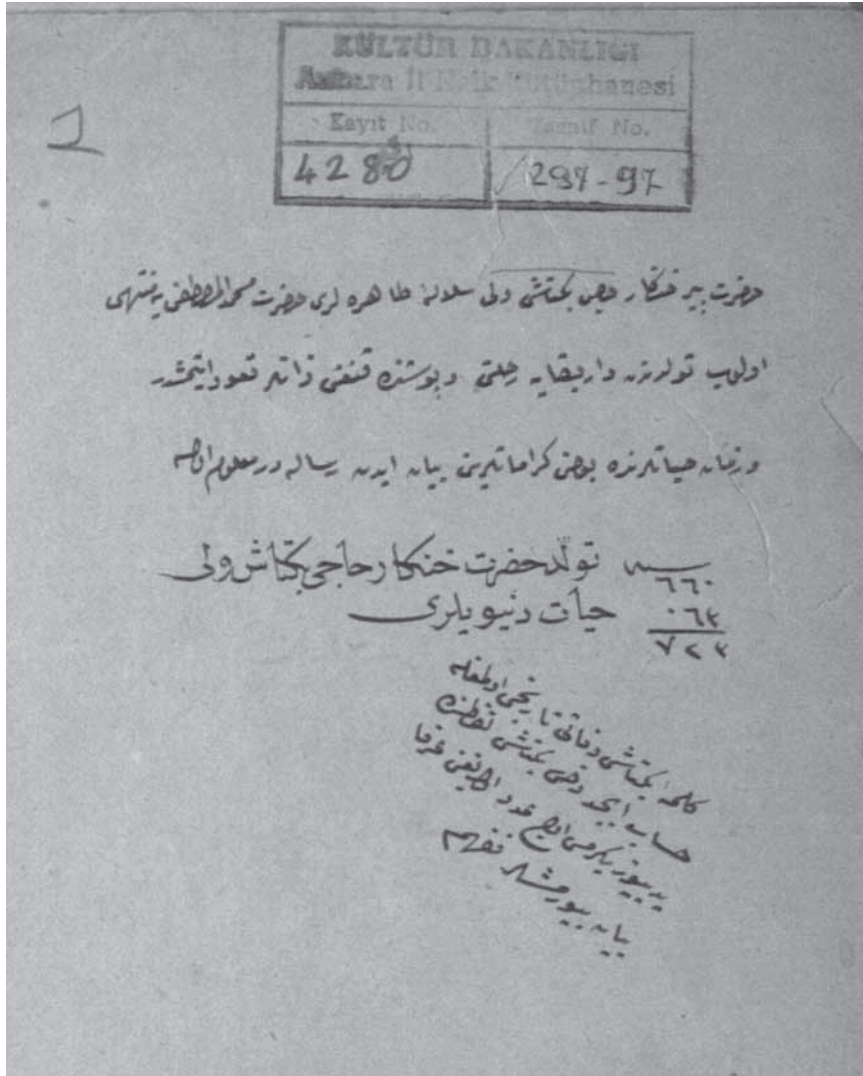
İskender Dede

Emir Kasım Dede

El-Hac Sersem Ali Dede

El-Hac Ahmed Ali Dede
El-Hac Kara Abdullah Dede [26a]El-Hac
Vahdani Dede
El-Hac Seyyid Mustafa Dede
El-Hac Seyyid Agâh Dede
El-Hac Seyyid İbrahim Halil Dede
El-Hac Seyyid Hüseyin Dede
El-Hac Kırımı Muhammed Külhan Dede
El-Hac Seyyid Kara Ali Dede
El-Hac Seyyid Hasan Dede
El-Hac Mahmud Dede

El-Hac Seyyid Halil Haki Dede
El-Hac Seyyid Muhammed Nebi Dede
[26b]
El-Hac İbrahim Dede
El-Hac Seyyid Mahmud Dede
El-Hac Saatçi Ali Dede
El-Hac Hasan Dede
El-Hac Turabi Ali Dede
El-Hac Hasan Dede
Muhammed Ali Hilmi Dede, hâlen hayat-
tadır. [27a]

تاریخ سیرتدن سنسلیخ اوئمش نام بیخ

ترجمه احوال بیدر

یا مینا ای فرممان نبی علی الصلوٰة والسلام

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم كل امرئ

ذی بایله یبدأ بسم الله فهو اثر صدق

رسول الله

حکایه خنکار حاجی بکاش و بی

بسم الله الرحمن الرحیم

سلطان اوزخان حضرت بزرنگ زمان

سلطنتلرنده کی مشایخ زمره سنک

وقتی

اوی حاجی بکاش و بی اوئوب اسملری سید

محمد نسللری موسی الکاظم حضرت ذلری به

منته بیدر بدرلری سید محمد سالناتی

تقبیله مشهور ذرکه امام علی الرضا بن

موسی الکاظمک وفاتندن صکره خراسان

ولایتنه کجوب ممکن ایند کله قصبه مطبوعه

وشهرستان پشاپور ذر حقی اول شهرک

علما سندن شیخ محمد نام عزیزک حقه نام

ذخیره ایله تزویج ایلدی بعد زمان کندورلندن

حاجی بکاش و جوده کله و فنانکه نهالی

قامتی سروکی سرافراز و بین الصبیان

گمار صلاح و دیانتنه منازا اولدی پیران

ترکستاندن خواجه احمد یسویک خلیفه

نامداری اولان شیخ لقمان عصمینیک مختار

وانواع فضائل و کرامات ایله خراسان

ولایتینک مرشد بکندایشته ماری اولدی

یناه علی ذلک والد بزرگوار حاجی بکاش

انلره شاکر لیکه و پردی علوم طاهره

و باطنیه فی انلردن تحصیل نسون بیوردی

زیرا که امام جعفر صادق حضرتلری

کندی خرقه مبارکه سنه با بربد بسطاجی

ایله مزبور شیخ لقمانه کوندورمشیک

و

تربیان کو هستانده دیوانده وارکشت و

گذارا بذرکن خرقه و صولندن صکره آخر

وادی یه قدم باصوب شهر پشاپورده ممکن

اولمشیدی غیب ذلک بکاش و بی یه

حاجی اطلاقده سبب و باعث بودر که

شیخ لقمان بر زمانده حج شریفه کیدی

کوه عرفانده سازم حاج ایله وقفه مطور

ایکن خاطرینه پیش اروز می خلیجان ایندی

باننده یولشد اشرفیه خطاب

ایدوب بوکون روز عرفه در دیار مرده

پیش پشاپور بکاش اولمش برلق عا ددر

دَبُوجَوَانِ اِبْدِي كِي وِلِي نَامْدَارَه بُو قَصَبِ
مَعْلُومِ اُولُوبِ سَعَادَتِخَانَه سِنْدَه پيشلردن
بِرَبِيبِي طُولدِر اُولُوبِ وِلَايَتِ اِبَلَه خُرَاسَانْدَه
اُولَانْدِي كُوَه عَرَفَانْدَه كِي اَسْتَاذِيَه صُونْدَه
پَس شَيْخِ نَقْمَانِ اُولِ سَنَه كِدَه حَجَّ شَرِيفَه
عَوْدَتَه خُرَاسَانَه كَلْدِي وِي بَرزُكُوَر مَلَا فَا ن
اِبْدِي كِدَه اَهْلَا وَسَهْلَا مَرَجِيَا يَا حَلِي بَكْمَاشِ
وِي دَبُوجَوَانِ وِطِي مَكَانِ اِبَلَه حَجَّ شَرِيفَه
وَارْدِ قَلْبِي رَمَرِ مَسْتَطَابِ اِبْدِي اَنْدَرِن
صُكْرَه شَهْر نَلْدِي حَلِي بَكْمَاشِ اُولِي وِي لِحْمَه
وِي كَرَامَتِ اَنَار حِدِ بَلُوعَه نَائِلِ بَرزُكُوَر

اولدند

اُولْدُنْدُ نَصْرَكُرَه بِرِصُومَعَه دَه عَزَلْتَا اِبْدُوبِ
فِرَقِ سَنَه طَاعَتِ وِرِيَاضَتَا اَخِيَا اَز اِبْدِي
اَصْلَا اُمُورِ دُنْيَوِيَه اِبَلَه مُقَبِلَا اُولْدِي
وِرِيَاضَتِ عَالَمِيَه ضَعِيفِ بَنِيَه لَرِي رَمَرِ بَنِيَه
وَارْدِي كِه رُكُوعِ وِجُودِ اِبْدِي كِه سِرْمَبَارَه كِنْدَه
بِنِي حَرَكَتِ اِبْدِي اُولُوجُوشِيَه يَقِينْدَه
اُولْتَرِطُوبَا اَز اِبْدِي بُو حَالِ اِبَلَه اَوْقَاتِ
كُدُرَانِ اِبِكِنِ پِيرِي كِه پِيرِي حَوَاجَه اَحْمَدِ
بِسُورِي قُدُوسِ سِرَه حَضَرِ نَلْدِيَه مَلَا فَا ن اِبْدِي
وَا نَلْدِي اِسَارَتِي اِبَلَه بَدِخْشَانِ مِلَكِنْدَه كِي
كُفَارَه عَزَلْتَا اِبْدُوبِ فِي سَبِيلِ اَللّٰهِ جِهَادِ

حَضَرَتِ دَاوُودِ بِي عَلَيْهِ السَّلَامِ مَرَارِ شَرِيفِيَه
كِي اَرَبِيَه بَعْضِ اَهْلِ اَللّٰهِ رِجَا سِبَلَه اَخِيَا اَز
اِبْدِي كَلْدَنَه اَنَلَرَه حِطَابِ اِبْدُوبِ مَرَادِ كِرِ
جِلْدَه رَمَانِمِدِر كِيَمِ فِرَقِ كُونِ يَا كَلِ وِشْرَبِ
حَلُوتِ جَكْدِ سِرِ بُوخَسَه جِلْدَه مَرْدِ اَمِيدِر كِيَمِ
فِرَقِ كُونُكْ هَرِ بَرِنْدَه بَرَكَا وِي بِيخِي پيشو اُولُوبِ
بِيَه نَكِ اَرْدِجَه صُورِ اِيچَه سِرِ وَاظِر اَر بُولِ
وَحَدَثِنْدَه بَرِي اُولَه سِرِ بِيُورِدِي كِرِ عَابِرِ بِلِرِ
بَرَكَا قَا دِر دِكَلِرِ دِي كَلْدَنَه كِنْدُو اُولُقَا مَدَه
جِلْدَه مَرْدَانِ چِي قَارِ دِي كِرِ بَعْدَه اَلْبِسْتَانِدَتِ
رُومَه مُنَوَجَه اُولُوبِ قِصْرِيَه شَهْرِيَه وَا ز دِي كِرِ

اُول

اُولِ نَارِجَه رُومِ اَز نَلْدِي كِي قَطْبِ نَامْدَارِي
قُوَه جَه اَحْمَدِ سُلْطَانِ اِبْدِي كِه سَقَرِي حَضَارَه
سَاكِنِ سَيِّدِ نُوْر اَلدِيْنِ نَامِ عَمْرَه وَا صِلِيْنِ
تَرِيَه سِبَلَه سَبْحَا دَه نِشِينِ اُولُوشِيَه عَصْرِنْدَه
اَللّٰهِ بَرِي بِيَكِ مَرِيدِ هِدَايَتِ قَرِيْدِ قُوَه اَحْمَدِ
سُلْطَانِكِ تَحْتِ حَكْمِنْدَه بَدِيْدِ اِبْدِي
وَفَا طِي دِلِجِي نَامِ دُوشِ بَرَه وَا صِلْدَكِه مَر بُوْر
نُوْر اَلدِيْنِكِ كَرِيْمِي اِبْدِي حَلِي بَكْمَاشِ وِي
رُومِ اَز نَلْدِيَه مَعْنِي بُوْر نِدَنِ سَلَامِ وِرِدِ كِدَه
اُولُقُوَه جَه اَحْمَدِ جَلِيْسِنْدَه يَا عَه فَالْقُوبِ
اَوْجُوهَ عَلَيَكُمُ السَّلَامِ يَا وِي بِنَامِ دَبُوجَوَانِ

أَبْرَزْدِي نَا أَوْلَادِي مَتَاعِي وَيَا خُودِ أَجْ شَيْبِي
بِرَاقِي حَجَّةَ الْخَرَسَمَةِ كَتَمَزْدِي عَزِيزِ شَارِ الْبَيْتِ
بِرَكَامِي دَجِي أَوْلَ كَاوَنِ بِلَادِي بَرَهَ بَانَ بُو حَجَلَه
جَارِ سُوْرِي دَوْرَانِ اِيْمَسِي اِيْدِي اَلْفِصَه
خَوَاجَه بَرْدِ كَوَازِ حَاجِي بَكَاشِ نَامِدَارِي وِلَايَتِ
رُومَه كُونْدَرِ دِي بَرِ صُوْلُو حَه قُوَه اُو بُو كِي سَكَا
يُوْرَتِ وِرْدِكِ دَبُو يُوْرِ دِي بَرِ وِلِي كِبَرِ دَجِي
اَشْنَايِ زَاهِدَه بِي حَه كَرَامَاتِ كُو سَمَرَه رَكِ شَمَسِ
بَخْشَه كَلْدِي اِمَامِ عَلِي حَضْرَتِ بِي زِيَارَتِ اِيْدِي
اَنْدَه بَرَارِ اَرْبَعِيْنَ چِي قَارِ دِي بَعْدَه مَكَّة مَكْرَمَه
وَارُوْبِ اُوْحِ بِيْلِ مَجَاوِرِ اُوْلَدِي اَنْدَنِ مَدِيْنَه

منوره

سُوْرَه دَه حَضْرَتِ رَسُوْلِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ زِيَارَتِ اِيْدِي بَرِ بَثْرِبِ وُبَحْثَه بَرِ
اَرْبَعِيْنَ چِي قَارِ دِي اَنْدَنِ فِدَسِ شَرِيْفَه وَاُوْبِ
خَلِيْلِ الرَّحْمَنِ زِيَارَتِ بَلَه مَسْعِدِ اُوْلَدِي بَعْدَه
شَامِ شَرِيْفَه كَلُوْبِ اَنْدَه كِي اَمَاكِيْنَ شَرِيْفَه
زِيَارَتِ اِيْدِي فِدَسِ شَرِيْفِ وِدِ مَشَقِ
شَمَرِ اَنْدَه دَجِي بَرَارِ اَرْبَعِيْنَ اَبَلَه اَمِيْنِيَا زِيُوْدِي
وَبِاَلْحَمْدِ شَمَرِ حَلِيْبَه كِي جَامِعِ كِبَرَه حَضْرَتِ
دَاوُوْدِ بِي عَلِي دِ السَّلَامِ مَرْقُوْدِ شَرِيْفَه وَاَلِيْسَانِ
نَوَاحِيْسِنَه كِي اَصْحَابِ كَهْفِ غَارِ اَنْدَه بَرِ حَجَلَه
چِي قَارِ دِي اَمَا شُوْبِلَه رُوَايَتِ اُوْلُوْرَه

حَضْرَتِ دَاوُوْدِ بِي عَلِيهِ السَّلَامِ مَرَارِ شَرِيْفَه
كِي اَرْبَعِيْنَ بَعْضِ اَهْلِ اَنْدَه رِجَا سِيْلَه اَخْتِيَازِ
اِيْتَدِ كَرِ اَنْدَه حِطَابِ اِيْدِي مَرَادِ كِي
حِلَه زَمَانِ مِيْدِي كِي مَرِ فَرِ قُوْنِ بِي اَكْلِ وِشْرَبِ
حَلُوْتِ چَه كِي سِيْرِ يُوْحَسَه حِلَه مَرَدِ اَمِيْدِي كِي
فَرِ قُوْنِ هَرِ بَرِدَه بَرَاوِي بِي حِي بِي شُوْرُوْبِ
بِيَه رَكِ اَرِ بَحْه صُوَا اِيْحَه سِيْرِ وَاَضَارِ بُوْتِ
وَحَدَثِ دَكِ بَرِي اُوْلَه سِيْرِ يُوْرِ دِي بَرِ عِيْرِ دِي بَرِ
بَرَا كَا فَا دَرِ دِي كِي دِي دِي كَرِ اَنْدَه كِنْدُوْرِ اُوْلَقَامَه
حِلَه مَرْدَانِ چِي قَارِ دِي بَعْدَه اَلِيْسَانِ دَكِ
رُومَه مَسْجِدِ اُوْلُوْبِ قِيصِرِ بِي شَمَرِ بِيَه وَاَرِ دِي بَرِ

اول

أَوْلَ نَابِ حَجَّةَ رُومِ اَرِنَلَرِ بِيْنِ قَطْبِ نَامِدَارِي
قُوَه حَه اَحْمَدِ سُلْطَانِ اِيْدِي كِي سَقَرِي حِصَارَه
سَاكِيْنَ سَيِدِ نُوْرِ اَلدِيْنِ نَامِ عَمْرَه وَاَصِيْلِيْنَ
تَرِيْبَه سِيْلَه سِيْحَادَه نَشِيْبَانِ اُوْلَشِيْبَا عَصْرِنَه
اَلِي بِيْدِي بِيْنِ مَرِيْدِ هِدَايَتِ فَرِيْدِ قُوَه اَحْمَدِ
سُلْطَانِ تَحْتِ حَكْمَتِه بِيْدِي اِيْدِي
وَفَا طِيْدِ بِلَاجِي نَامِ دُوْشِيْبَرَه وَاَصِلَكِي مَرِيُوْرِ
نُوْرِ اَلدِيْنِ كَرِيْمِي سِي اِيْدِي حَاجِي بَكَاشِ وِلِي
رُومِ اَرِنَلَرِ بِيَه مَعْنِي بُوْرِدَنِ سَلَامِ وِرْدِكَه
اُوْلَا قُوَه حَه اَحْمَدِ جَلِيْسِنَه اِيَاَعَه فَا لِقُوْبِ
اُوْحِ كَرَه عَلِيْكُمُ السَّلَامِ يَا وِلِي بِنَامِ دَبُو

حاجی بکاشیک سلامنی اول خانون رد
ایمیشیکا حتی حضا ر مجلس کیم سلامنی
ردا اشد بکر دین کلر نده رومه بر کوجک رکدی
وسره نوجمله سلام وپردی اندک سلامنی
الدق دیوجواب وپردیئر بوندی منقولدیکه
اول حضرتک ولایت رومه دخولنه روم آرینک
رضای ورمیوب غیظه ایله منعه سعی
ایند کلر نده برکوک کیمین صورته متمثل اولوب
طیران ایله کلدیئر رمز اولتان صولومه قره
اوبوکده فوندیئر رجال روم بالایفاق با برید
بسطایه خلفا سندن حاجی طغریک نام غریزی

مشار

مشار ایسه مساط قیلدیئر
ناکه طوغان صورته کیروب طیران ایله هواندن
حاجی بکاش حواله اولوب سر بنجه سن
اوزان دی چانکیم زخم اوره جی محله بقلا شده
وی واصل انسان کامل سکنه کیروب
اول طوغانی طوندی وقوت ولایه کله صغیا
برافدی ناکه بنجه زمان بیوش یان دی
بعده محققی باشنه کلوب مسکت اشد کدند
صکره امدی وار کوردیکین سونله دیو
حاجی طغریله اجازت وپردی سنی بره حواله
ایدن رجال کیری بجم لسانیدن دعوت ایدنه سن

بیوردی خانبوکه اندر دعوت اجابت اشد بیلر
غیظه لری زیاده اولوب مساحت سمک
طوندیئر لکن وی برکواز برکوه اوف دیکه
جمله سینک جرافلری سوندی اوج کون
نسب منلری بیور ورفالدی بعده هر بریک
النده کی تسبیح والنده کی سجاده لری غایب
اولدی اندن وی برکواز کرامت فوت
وظهور بولدی پس بو حالات حاجی بکاش
وی صاحب جانیندن ایدوکیم بیلدیئر
خواه ناخواه جانینه توجه ایدوب واریدلنده
سجاده علی الترتیب دوشمش بو توب

عریز

عریز نامدارک حصونده بوللو یول لر بنجه
اونور دیئر قاما دکر اولتان اهل الله حضرتک
مجلسینه عربیت اشد کلر نده امره نام وی
واصل متابعت اشدی دوست دیواننده
جمله آر نله نصیب اولشد بر دکر نده دخی
بکاش نامی کیم کور مدیم و ایشیم دیدی
وی نامدار دخی نیک سرارینی معلوم
ایدیوب اچا سندن صاری اسماعیل نام
سید واصلی کونددی مرهور امره بی حضورینه
کوردی دوست دیواننده سره حجاب
ماوراسندن مرذاته نصیب اولشد بران

اَللّٰكِ عَلَانِيَتِيْ بِيُوْرْدِيْ سِن دَبُوْ اَكْبَلَكَلِيْ اَيَاسِنِ
كُوْسْتَرْدِيْ مَرَّةً اَنَدَهْ كِيْ بِيَسِيْل كِيْ كُوْرُوْبَجِهْ حَالَهْ
وَاقِفِ اَوْتُوْبِ دَسْتِ بُوْس اَبَلَهْ مَسْكَتِ كُوْسْتَرْدِيْ
وَاعْنِدَاْرَهْ اَغَاَزِ اَيَلْدِيْ وَاَوْجِ كَرَهْ طَبْدَقِ
سُلْطَانِ طَبْدَقِ دَبُوْ سُوْبِيْدِيْ بَعْدَهْ نَاجِيْ
طَبْدَقِ مَرَّةً اَوْغَلَهْ اَوْلَا دَاسِيْ سَبَبِ اَوْلْدِيْ
وَغَيْرِ مُشَاْرِ اِلَهِيْكَ اَوْجِيُوْر اَلْمَشْرِقِ بَقِيَهْ
وَازِ اَيَلْدِيْ كِهْ اَنَكِ مَقْدِمِ وَبِيَسُوْاسِيْ وَخَرَجِيْ
جَمَالِ سَيِّدِ سُلْطَانِيْدِيْ كِهْ هَرَجِيْتَهْ عَرِيْزَهْ
سِرْدَاَزِ وَهَرَاَزِيْنَهْ رَاسِ كَاْرِ اَيَلْدِيْ حَقِيْقَهْ
جَمَالِيْدِيْ دَبُوْ بِيُوْرْدِيْ اِكْبِيْ قُوْلُوْبِيْ حَاجِمِ

سلطان

سُلْطَانِ اَيَلْدِيْ كِيْمِ حَضْرَتِ بَرُوْكَوَارِ بَعِجِ بَاطِنِيْ
اَنَكِ قَبِيْصِيْنَهْ صُوْمُوْشِ اَيَلْدِيْ اَوْجِيْ صَارِيْ
اَسْمِعِلِ اَيَلْدِيْ كِيْمِ اَبْرِ بَقْدَاْرِ خَاصِ اَيَلْدِيْ
دُرُوْبِيْ رَسُوْلِ يَا اَيَلْدِيْ كِيْمِ خِدْمَتِ فِرَاشِيْ
اَوْلَا كُوْرُوْدِيْ بِسْ جُمْلَهْ دَرُوْ بِيَشَانِ حَضْرَتِيْ
اَوْلَا حَلَهْ مَكَانِ طُوْمَسِيْنَهْ نُوْعَاْرِ اَرْضَا كُوْسْتَرْدِيْ
بَرُوْلُوْكَ يِ سَرُوْ سَامَانِ سِيْدَتِ شِيْئَاَهْ حَالِيْ
بِيْجَهْ اَوْلُوْر بُوْرُوْرْدَهْ اَبِيْسَهْ اُوْدُوْنِ اَوْلُوْر دَبُوْ بِيْجَهْ
كُرَهْ حَرِيْكَ اَوْلُوْبِ اَخِيْ زِيْرَهْ نَقِيْلَهْ سَعِيْ اَيَلْدِيْ
فَاَمَّا مَكِيْنِ اَوْلْدِيْ عِيْجِيْزِ هَبِيْمِ فِلْتِيْدِيْ
اَبِيْسَهْ اَمْرِ سَهْلِيْدِيْ بِيُوْرْدِيْ عَاقِبَتِ بَرُوْكَوَارِ

خَرْقَهْ طَاعِيْ دَبُوْ كَلَهْ مَعْرُوْفِ اَوْلَانِ جِيْلَاقِ
طَاعَهْ وَازِدِيْلَرِ دَرُوْ بِيَشَلَهْ اَنَشِ بَاقُوْرْدِيْلَرِ
سُوْا اَبَلَهْ بِيْجَهْ سَمَاعِ وَصَفَادِنِ صُرْكَهْ وَجِيْ
بَرُوْكَوَارِ شُوْقَهْ كُوْبِ خَرْقَهْ لَرِيْ اَنَشَهْ بَرَا قُوْرْدِيْلَرِ
تَمَامِ يَانُوْبِ كَلِ اَوْلُوْدِيْ نَصْرَهْ خَا كِيْسْتَرِيْ
صَاوْرْدِيْلَرِ وَافِرَا عَاجَلِ رِيْسُوْنِ فُقَرَا شِيْدَتِ
شِيْئَاَهْ حَضُوْر اَسُوْنِ بِيُوْرْدِيْلَرِ فِيْ اَلْوَاقِعِ
اَوْلَا طَاعَهْ وَافِرِ مِيْشَهْ اَيَلْدِيْ دَرُوْ بِيَشَلَرِ
اَوْلَا مِيْشِيْ اَتْحَامَهْ اَيَلْدِيْ لِمَشِيْهِ اَوْلَا مِيْزِ اَبَكِيْ
نُوْرَهْ خَا كِيْسْتَرِ اَبِيْجِيْدَهْ بِيُوْرْدِيْ دِيْخِيْ اَنَشِ
اَبِيْجُوْنِ اَوْلِ بَرَا بِيْجِيْدَهْ حَرَقِ اَبَلِيْ خَرْقَهْ

کلید

كَلِيْدِنِ دِيْ فِدَرَتِ كُوْسْتَرْدِيْ كَلِيْسَانِ سَجِيْ
اَحْضَرِ اَبِيْجِيْدَهْ مُشَاْرِ اِلَهِيْكَ بَرَكَاْمِيْ دِيْخِيْ
بُوْدُوْرِكِهْ بَرُوْكَوَارِ اَوْلُوْبِ كِ جَانِبِ شَرِ قِيْسِيْ
سِيْرَهْ چِيْقُوْبِ اَهْلِ قُوْرِيْدَهْ نِكِ خَرْمَلَرِيْ سِيْجِ
اَوْلُوْبِ بِيْشَدِ شِيْئَهْ بِيْغَلِيْشِ كُوْرُوْدِيْ كَسْرِ
نَفْسِيْچُوْنِ مِيْاْرَكِ اَنَكِ اَلْحُوْبِ بُوْكَوَارِ
بَرِ مَقْدَاْرِ مَحْصُوْلِ مَمْنَا اَيَلْدِيْ اَمَانَسَهْ وَبَرِ مَقْدَرِ
كُوْرُوْدِيْ كِيْلِ نَسْنَهْ مَحْصُوْلِ بِيْشَدَهْ دَكَلِدِرِ دَبُوْ بِيْلَرِ
حَضْرَتِ دِيْخِيْ نَسْنَهْ اَوْلَسُوْنِ دَبُوْدِيْ
نُوْعَاْرِ بِيْشَانِ خَا طِرِ اَوْلُوْبِ كِيْدِيْ اَمْنَا
بِيْغَدَرَتِ مِيْكَ دُوْ جَلَالِ فِيْ اَلْحَالِ نَقْدَرِ

ارَبِيَّةٌ وَبُعْدَايَ وَمَجْمَعُكَ وَخُودُ تَرِي وَارَابِيَسَه
طَاشِ اَوْلَدِي اَوْنَجْمَالِ بِنْدِ فِعَالِ بُوْحَايِ
كُورْدِكِرِنْدَه كَا نَهْ اَلْمَجْمُوعِيُوْبُ بُوْنَلِرْ طَاشِ
اَوْلَدِي اِبَسَه اَفْجَه مَرْوَالْتُوْمَرْ هَلَه بَرِنْدَه
طُوْرُوْرْدِي دِي دِي كَر حَضْرَتِ بُوْسُوْرِي اِبْسَتِدِي
اَنْلَرْدِي اَوْلِيَهْ اَوْسُوْنُ دِي دِي فِي الْوَاَقِعِ
نَقْدَرِ سَبِيْمُ وَرَزِيْرِي وَارَابِيَسَه طَاشِ اَوْلَدِي
مَجْلِسِ لَرِنْدَه بَعْضَه عِيْرَتِ كَلُوْبُ تَعْجَبِ نَفْسِ
اِبْمِيْسِيْرِ اِنْسَانَه عِيْنِ مَنَفَعَتِ اَوْلَا تِ
حُبُوْبَايِ بِي نَفِيْعِ قِيْلِيْسِيْرِ دِي دِي كِرِنْدَه بِيُوْرْدِي كَر
كِهْ نَعْبِيْرَهْ اَوْسُوْنُ اَوْجِ كُوْرْدِ صَايْمِ اَوْلُوْبُ دِي شِيْكَرِيَهْ
دُكُوْر

دِ كُوْرْدِي دِنْ شِيْبِ جُمُعَهْ دَهْ اَوْجِ ذَا تَهْ سِيْبِي
بُوْدُوْبِ حَالَايِ اِبَلَهْ جَمْعِ اَوْلُنَلِرْ اَوْعَلِ قِرْنِ حَاوِلِ
اِنْسُوْنَلِرْ فِي الْوَاَقِعِ اَوْلِيَهْ اَوْلَدِي بِيْجَهْ كَر
بُوْطَرِنِيْ اِبَلَهْ اَوْلَا دِ حَاوِلِ اِبْتِدِي كَر مَنَفُوْرْدِي كِهْ
بِرْ كُوْنُ صَايِ اِسْمِعِيْلِ بَرِ كُوْمُ صُوْ اِبْسِيْدُوْبِ
حَايِيْ كَا اِيْسِ وَيِيْ يَهْ سِرِنِ اِبْحُوْنُ صُوْ اِبْسِيْدِيْمِ
كِرِ سِيْ كَر اَوْلُرْتِيْ دِي دِي حَضْرَتِ دِي شِيْمَدِي
اَنِكْ زِمَانِيْ دَكَلِرْ رَجُوْبِيْ وَبِرْدِي لَكِنِ وَجِيَهْ
عَجَلَهْ قُوْنِيَهْ وَارُوْبُ جَلَالِ اَلدِيْنِ رُوْمِيْ يَهْ
بِيْمِ سَلَامِيْ كُوْتُوْرُ وَانَلَرْدَهْ بَرِ كِيْ اِيْمَرْ وَارُوْرْ
مَجْمَعِ اَلِ كُوْرْدِ بِيُوْرْدِي صَايِ اِسْمِعِيْلِ

دِي شِيْمَانَهْ اِمْتِيْ اَلِ اِبْدُوْبِ اِبْلَا تَا خِيْرِ
جِهْ كَلُوْبُ قُوْنِيَهْ يَهْ كِيْرِيْ نَا كِهْ مَلَا فَا اَوْلُنَدِي كَارَهْ
مَلَا فِيْ اَوْلُوْبِ عِيْرَتِيْ كِنْ سَلَامِيْنِ بَلِيْعِ اِبْتِدِي
وَصُوْبِيَهْ كِبَرْمَكْ نَكَلِيْفِنْدَه كِنْدُوْنِيْ اَنْلَرَهْ
كُوْنُدِرْ دِي كِيْنِيْ بِيْلِدِي بَرْدِي قَلَا جَرِيْمِ اَوْنِ وَيِيْ
مُكْرَمِ اِظْهَارِ سِرْمِيْ هَمِهْ قِيْلِدِي يَعْنيْ هَر كُوْنُ
حَايِيْ كَا اِيْسِكْ حَضُوْرِنْدَهْ يَدِيْ دَرِيَايِ
بِيْ يَايَانِ اَوْغَر اِيُوْبُ كِنْدُوْرْتِيْ عَرَضِ اِبْدِرْ كَر
سِنِكْ صُوْ اِبْسِيْدُوْبِ نَكَلِيْفِكْ جَا رَزْ دِكَلِ
اِبْدِيْ بِيُوْرْدِي مُشْكُرْ نَكْرَا صَايِ اِسْمِعِيْلِ حَضْرَتِ
مَلَا يَهْ خِيْطَايِ اِبْدُوْبِ سِرْ دَهْ بَرِ كِيْ اِبْلَرِيْ

وَارَابِيَسِ اَبِيْ هَمَتِ اِبْدِيْ كِهْ دِي دِي كِهْ خِيْطَايِ
اِبْدُوْبِ سِرْ دَهْ كِتَابِدِنْ مُرَادِ بُوْدِي كَر اَوْلُنَانِ
كَلِمَاتِيْ اِبْدِيْ دِي بُوْ جَوَابِ وَبِرْدِي كَر لِمَنْشِيَهْ
اَوْلِيَا اَرَهْ سِنْدَهْ جُوْفِ سِرُوَارِ يَهْ اَنْلَرْ
بِيْلُوْرْ اَبِيْ دِيَا زِ سِيْرِ بَرِ كَر اِمْتِيْ دِي بُوْدِي كِهْ
عَوْنِ مُشَارَا لِيْ هِيْ كْ صَبِيْتِ صَدَا وَا كَر اِمْتِيْ
رُوْيِ زَمِيْنَهْ مُنْتَشِرِ اَوْلُوْبِ اَطْرَافِ رَجُوْبِيْنَدِيْ
زِيَا رَتِيَهْ بِيْجَهْ كَر مَتُوْجَهْ اَوْلَدِيَهْ اَقْ شَهْرَدَهْ
مُمْكِنِ سَبِيْلِ مَحْمُوْدِ حَيْرَانِ اَوْجُوْرْدِ رُوْيِيْنِ
عَرِيْدَانِ اَوْلِيْدِيْ رُوْبُ كِنْدُوْسِيْ بَرَا رَسَلَانَهْ
بِنُوْبِ وَبِرِ بِيْلَانِيْ نَا زِيَا تَهْ اِبْدِيْ بِنُوْبِ

حَصْرَتَهُ عَزِيمَتِ اِبْتِدَايِهِ كَشْفِ مَعْلُومَةٍ
اِبْدِي تَوَكُّرِ دَرُ وِشَلَرِهٖ بَرَهٗ بَرَكُوْرُوْرُ اَر
كَلِيْمُوْرِكِهٖ اَرْسَلَانِي سَمْدِي كَانَهٗ وِشَلَانِي
تَارِيَا نَهٗ اِبْدِي مِشْ فَا مَا جَوَاوَزِي مُسَخَّرِ
اِبْتِمَا اَسَانِ اِبْدِي كِي بِيْلَامِشِ اَصْلَدَهٗ
هَرَجِيَادِي اَمْرَهٗ رَا مِ اِبْتِمَا كَلِيْمُوْرِي دَلُوْ وِ اِلْمَانِ
صَحْرَا يُوْبُ بَرَقِيْلِي يَكْبَارَهٗ قَبَا يَهٗ يَزُرُرُ
بَا مِرَا نَهٗ يُوْرِي دِيُوْبُ يُوْرِي يَزُرُرُ سَيِّدِ
مُحْمُوْدُ بَرَزُوْرُوْرَهٗ بُوَيْلَهٗ صَلَا يَلِيْلَهٗ قَارِشُوْ
وَارِيْرُوْرُ يُوْفِيصَهٗ وِلَا يَتِ نَامَهٗ كَرِيْنَهٗ مَسْطُوْرُ
دُرُ وِ بَالِغِعِلِ اَوَّلِ يَكْبَارَهٗ طَاشِ دَجِي

استانه

اِسْتَانَهٗ نُوْرِي مَرْبُوْدَهٗ مَوْجُوْدُ دُرُ وِ بَا اِلْمَلَهٗ
حَا جِي يَكْبَا شِ وِ يَلِي نِي كَرَا مَاتِيْنَهٗ نَهَا يَتِ بُوْقُوْدُ
وِ فِي زَمَانِيَادِ رُوْ يَشَانِي نَاهِيَهٗ اَوْلَانِ
اِبْدَا لَانِ يِي سَرُوْ سَا مَانِ يِي صَلُوْهٗ مُشَارُ
اِلَيْهٗ حَصْرَتُهُ نُوْرِيْنَهٗ اِنِّيْسَا بَلِيْرِي نَعُوْلُ حَصْرَتِيْنَهٗ
دُرُ اَفْعَالِ وَاَعْمَالِ وَاَعْتِقَادَاتِ حَيْثِيْتِيْنَهٗ
دَكَلِيْدِرُ كَذَلِكِ اَوَّلِ وِ يَلِي ذِيْ شَانِ نِيْكَ نَفْسِ
اَوْلَادِي نَامِيْنَهٗ كِي عَزِيْرُوْرُ دَجِي هَمْحَالِ اَوْلَهٗ
مَامِشْ كَرُوْرُ اَوْلَادِي نُوْرِيْدِيْنِ اِسْكَنْدَرُ جَلِيْ دِيْنِ
مَرْوِيْدِرُ كِهٖ وِ يَلِي بَرَزُوْرُوْرِكِ كَبِيْدَمَرْ قَدِيْنِ
اَوْلِ عَصْرَهٗ كِي اَمْرَا يِي نَا فَا رَدِيْنِ يِرِيْنِيْكَ بَرُوْ خْتِيْكَ

دُرُ سْتِ اَعْتِقَادِ اِبْتِمَا كَلِهٖ اَوَّلِ بِنِيَادِ اَيْلِشِ
اَمَّا قُوْرُ شُوْ نَلِيْمِيْنَهٗ بَعْدِ زَمَانِ شَيْطَانِ مُرَادِ
دِيْمَكَلَهٗ مَقْلَبِ يِرِيْمِيْرِيْمِرَانِ بَسْتَدِيْدَهٗ اَدَبِ
خَالِصِ مَالِيْكَهٗ اِبْحَادِ اَيْلِشِ اَوَّلِ تَارِيْحَهٗ
مُهَيْطِ اَنْوَارِ اَوْلَانِ وِ يَلِي نَامِدَا رِجْوَارِيْنَهٗ قِيصَرِهٗ
سَجْحَانِيْ كِي اَيْمِشِ بَعْدَهٗ اَنْلَرِكِ عَالِمِ
رُوْحَانِيْتِيْنَهٗ اَبْنِ مَهْتَلِيْ اِيْلَهٗ بَكَلِيْرُ كِي اَوْلِشِ
مَعْلُومِ اَوْلَهٗ وَاَصْلِيْدِيْنِ يُوْنِشِ اَمْرَهٗ
بَا لَادَهٗ مَدَكُوْرُ طَبِيْقَا مَرَهٗ نِيْكَ تَمِيْرِيْدِيْرُ
وَا يَكْبَسِيْدِيْ دَجِي حَا جِي يَكْبَا شِ وِ يَلِي فُوْدِسِ سَرَهٗ
حَصْرَتُهُ يِرِيْنِيْكَ مَعَا صِرَتِيْرِيْدِيْرُ اَمِيْرِيْبِيْنِ عُمَانِ

بوند

بُوْ نَلَرُ قَطْبِ اَلْاَقْطَابِ اَفَا قِ وَاَصْلِيْ عَلِيْ اِخْلَاقِ
خَوَاجَهٗ اَحْمَدِ اِسْوِيْ حَصْرَتُهُ يِرِيْنِيْكَ خَلْقَا سَيِّدِيْنَهٗ
دُرُ اِسْمِ شَرِيْفِيْ عُمَانِيْرُ نَا كِهٖ رُوْمِ وِلَا يَتِيْنَهٗ
كَلِشِيْرُ مِيْهَانِ اِيْ كِيْنِ بَرِطَانِيْفَهٗ فَا جَرَهٗ وَا رَا يَشِ
كِيْمِ كِي قِيْرَانِ دِيْمَكَلَهٗ مَعْرُوْفِ قَرِيْبَهٗ دَهٗ سَا كِيْنِ
اَوْتُوْرُوْرِيْ اَنْلَرِكِ شَرِيْفِ اِسْلَامِ اِيْلَهٗ هِدَا يَتِ
بُوْلَدِيْرِيْنَهٗ سَبَبِ اَوْلُشِيْرُ عَا قِيْبَتِ اَدَهٗ
تَمَكُنِ اِبْدِيُوْبُ بَرَزُوْرُوْرِيْ بِنِيَادِ اِبْتِمَا شَرِيْ كِيْمِ
عُمَانِ يَاشَا نِيْ كِيْمِيْ دِيْمَكَلَهٗ مَعْلُومِدُرُ
بُوْز اَوْ قِ سَجْحَانِيْ جَوَارِيْنَهٗ يُوْرُوْرَهٗ بَارَهٗ
فَضَا سَيْنَهٗ بَرَزُوْرُوْرِيْ دُرُ كِهٖ زِيَارَتِيْ كَاهِ اَهْلِ رُوْمِ

مَسْفُودٌ رَكِيحٌ جَدَانٌ بَعْضُ حَمَارِ كَلْدِي
مَمْلُوكَةٌ رِيَّازٌ زَهْرٌ أَمْيَكُنْ كِبَارٌ وَصِفَا رِيَّازِي
عَاجِزٌ قَبِيحٌ هَيْكَلٌ مَحْجَازٌ دِيْدٌ كَرِيْمٌ مُشَارٌ
الْبَيْتُكَ شَيْخِي خَوَاجَهْ أَحْمَدُ بَيْسُوِي خَلْفَا يَهْ
نَظْرًا يَدِي أَرْدَرِكُ قَسَلْتَهْ فَنَعْبِدُكَ كَبِيْرٌ دِيُو
سُوِيْدِي أَكْبِيْرٌ مُرِيْدٌ مَرِيْرِكُ لَقْطِي
بَدِيْدٌ قَبِيْدِي وَالْأَعْمَانُ سَعِيْدٌ هَنُو
طِفْلٌ نَارِسِيْدٌ اِبْكُنْ بُوْخِيْدِمَهْ دَسْتُو
اِبْسَنْدِي شَيْخٌ دَخِي أَوْغُوْرُكُ جِيْرٌ أَوْسُو
دُعَا سَبْكَهْ اِحَاْرَتٌ وَرِخْتٌ وَرِيْدِي وَبَيْتَهْ
بِرِخْتَهْ پَارَهْ سِنْدَانٌ بُوْمَلَهْ بَرِفَلِخٌ قُوْشَانْدِي

القصه

الْقَصَّةُ مُرِيْدٌ بَرَزُوْرٌ مَمْلُوكٌ جَيْتَهْ وَارْدِي
أَوَّلُ أَرْدَرِي بَرِيْرِكُ كِنَارِيْدَهْ بُوْلُوْبُ سَلِ
سَبْفَا يَدِي فِي الْحَالِ يَدِي كَلَهْ سَيْتِكُ دُرِيْدِي
أَرُوْبُ خَاكَهْ دُوْشُوْرِي أَرْدَرِ اَنْشَانُكُ
بُوْضِيْطَابٌ اِبْلَهْ غَرِيْبُو سَمِيْنَاكُ اِبْدُوْبُ
كَنْدُوْبُ صُوِيَهْ أَوْرْدِي أَوَّلُ وَرِطَهْ دَنْ قُوْبُوْبُ
صُوِيَهْ بُوْعَلْدِي بِنَانِكُ بَعْدَ دَلُو الْخِيْدِمَهْ
حَضُوْرٌ بِرَهْ كَلُوْبُ الْاُوْدِي مُرِيْدٌ بَرَزُوْرٌ
غَرَاكُ مَبَارِكُ اُوْسُوْنُ بِيُوْرْدِي وَنُوْجِيْصَلَهْ
اُوْلُدُرُ بِيَكُنْ بِيْلِدِي رِيْدَكَهْ دُرْتُ كَلَهْ سَبْكَهْ كَمِيْسِي
دُرْتُ خَلِيْفَهْ نِيكُ اِحَاْرَتِي دَلَا لَسِيْدٌ نِيْدِي

بُوْحَسَهْ جَمَلَهْ سَبْكَهْ كَسْبُ بَرْدِكُ بِيُوْرْدِي
أَنْدَرُ صُكْرَهْ عَمَانَهْ اَرْجِيْبِيْنُ لَقْطِي لَقْبٌ وَرِيُوْبُ
دُعَا وَتَنَا اِبْلَهْ رُوْمَهْ كُوْنْدُرْدِي وَبِالْجَمَلَهْ
اَمِيْرُ جِيْبِيْنُ وَاصِلُ كَرِيْبِيْنُ بَرُوْبِيْ هِدَايَتِ
رَهْبِيْنُ اِبْدِي غَالِبَا نَابِيْحٌ هِيْرِيْدَانُ سَبْعِمَانَهْ
حُدُوْدِيْدَهْ كَلِيْشُرْدَرِ رُوْمُ اَرْدَلَرِي مَبَايِنْدِي
كِرَامَاتِ عَلِيَهْ وَمَقَامَاتِ سَيِّدَهْ اِبْلَهْ مَبَايِنْدِي
تَامٌ بُوْلُسُكْرِيْدِي

دَرْبِيَانِ نَسِيْلِكَهْ نَامِيْدُ الْعَبَا
رِيْوَاتِ اُوْسُوْرِكِهْ سَلْمَانُ فَاْرِسِيْدَانُ حَضْرَتِ
اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنِ اِمَامِ عَلِيٍّ كَرِيْمِ اللّٰهِ وَجْهَهْ
حَضْرَتِ بَرِيْدَانُ تَوْلَدَا اَبِيْشُ يَدِي نَفَرَهَا شِقْرُ
اِبْلَهْ بُوْرُوْرٌ اِبْدِي اَبِيْدَا سَمْعَانُ عِمَارٌ اِبْلَهْ
يَا سَرُ نَصِيْرُ طُوْسِيْ مَهِيْبُ رُوْمِيْ بَابَا عَمْرُ
سَلْمَانُ فَاْرِسِيْ فَنَبَرُ حَضْرَتِ شَاهِ
وَلَا يَتِيْكُ اَبِيْ بُوْلُنَهْ جَانُ وِيَاشُ وَهَامِيَالُ
وَخَانْمَانُكُ تَرَكُ اَبِيْشُرُ اِبْدِي عَلِيٍّ اَلْاَقْصَانُ
شَاهِدَانُ اَبْرِيْلَزُرْدِي حَضْرَتِ شَاهِ

كُونَهُ دَهْ يَارِئِي لَيْلَهُ دَجِيمِ صَحْبَتِ خَاصِّ بَدَرِئِي
اَيْكُنْ ذِكْرًا وُلْتَانِ بَدِي نَفَرِ اَرَنْدَرْدَنِ عِمَارِئِي
يَا سَرِ شَاهِ حُضُورِنْدَهْ بَايِ بِيچَهْ كُؤِنِ اَيْتِي
اَرَنْدَرْدَنِ اِحَاذَتِ اُولُورْسَهْ اَرَنْدَرْدَنِ بَرَفَاغِ
مُشْكَلِ عَرَضِ اَيْلِكِ مُرَادِ اَيْدَهْ رَزْدِي
شَاهِ دَخِي عَرَضِ اَيْلَهْ مُشْكَلِكِ دِيدِكَهْ
بَايِ بِيچَهْ بَرِيئَهْ نِيَازِ اَيْلِيوُبِ اُولُورْدِي
اَيْتِي يَا شَاهِ سَرْدَنِ مُرِيدِئِي وَجْجَلِكِ
كَيْمَهْ حَقِّ بَقَارِئِي بَدِي شَاهِ اَيْتِي
اُولُورْ اَوْلَادِئِي حَقِّ بَقَارِئِي عِمَارِئِي
اُولُورْ اَوْلَادِئِي صُكْرَهْ كَيْمَهْ حَقِّ بَقَارِئِي

شاه

شاه اَيْتِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي خَلْفَا سَنَهْ
بَقَارِئِي عِمَارِئِي اَرَنْدَرْدَنِ اَرَنْدَرْدَنِ اَوْلَادِئِي
خَلْفَا سَنَهْ اَيْلِكِ بُولْمُرْ اَيْسَهْ وَيَاخُورْ خَلْفَا سَنَهْ
كَيْمُرْ شَاهِ اَيْتِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي
نِشَانِئِي كُؤَسْتَرِنِ كَيْچِكِ مُرِيدِئِي كُؤَسْتَرِنِ
عِمَارِئِي شَاهِ اَوْلَادِئِي
كُؤَسْتَرِنِ نِشَانِئِي كُؤَسْتَرِنِ اَرَنْدَرْدَنِ
صُكْرَهْ كَيْمَهْ حَقِّ بَقَارِئِي حَضَرِئِي شَاهِ اَيْتِي
اَوْلَادِئِي خَلْفَا سَنَهْ اَرْكَانِ طَرِيئِي
اُولُورْ هَ چَارِضْرَبِ سَرِ بَا بَرَهْتَهْ اَرْكَانِ
تَرَاشِ صُفْرَهْ وَچِرَاغِ صَالِحِي خَلْفَهْ تَرِيئِي

وَحَلِيفَهْ تَرِيئِي خَلِيفَهْ كَيْچِي طُوتَارِئِي
عِمَارِئِي يَا شَاهِ اَوْلَادِئِي خَلِيفَهْ
نَا مَوْجُودِ اَيْكُنْ چَارِضْرَبِ سَرِ بَا بَرَهْتَهْ
اَرْكَانِ تَرَاشِ صُفْرَهْ چِرَاغِ صَالِحِي خَلِيفَهْ
بُولْمُرْ اَيْسَهْ كَيْمَهْ حَقِّ بَقَارِئِي شَاهِ اَيْتِي
اَرْكَانِ طَرِيئِي اُولُورْ اَوْلَادِئِي خَلْفَا سَنَهْ
مَنْزِلَهْ اُولُورْ اَوْلَادِئِي طُوتَارِئِي عِمَارِئِي
اَيْتِي يَا شَاهِ چَارِضْرَبِ سَرِ بَا بَرَهْتَهْ
وَصُفْرَهْ وَچِرَاغِ صَالِحِي خَلِيفَهْ مَوْجُودِ اَيْكُنْ
اَرْكَانِ طَرِيئِي اُولُورْ اَوْلَادِئِي مَنْزِلَهْ اُولُورْ اَوْلَادِئِي
حَقِّ بَقَارِئِي بَدِي شَاهِ اَيْتِي عِمَارِئِي

اركان

اَرْكَانِ طَرِيئِي اُولُورْ اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي
وَكَيْلِدِ خَلِيفَهْ اَصْلِدِرِ وَاكَيْلِدِ اَصْلِدِرِ
حَرَكَتِ اَيْلِكِ مَكْرِكِ خَلِيفَهْ حَقِّ بَا قُؤَسْتَرِنِ بَرِيئِي
وَبَرَهْ خَلِيفَهْ رِضَا سَيْلَهْ خَلْفَا سَنَهْ
اُولُورْ اَوْلَادِئِي حَقِّ بَقَارِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي
خَلِيفَهْ وَاكَيْلِدِ خَلْفَا وَاكَيْلِدِ اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي
اَوْلَادِئِي وَاكَيْلِدِ بِنِ اَصْلِمِ بَدِي عِمَارِئِي
يَا شَاهِ رُوشَجَهْ سُوَيْلَهْ فَهْمَهْ اَوْلَادِئِي شَاهِ
اَيْتِي يَا عِمَارِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي اَوْلَادِئِي
چَارِضْرَبِ سَرِ بَا بَرَهْتَهْ اَرْكَانِ تَرَاشِ صُفْرَهْ
وَچِرَاغِ صَالِحِي خَلِيفَهْ بَاغْلُو خَلِيفَهْ نِكِ

باشی اولادیمه باغلو اولادیمک باشی بکا باغلو
بیم باشیم بولمه باغلو در بول جمله دن اولودر
عمار ایندی باشاه ارمنز لنده ارکان طریقت
اوزده اولوزان بولنمز ایسه کیمه حق بقار کتر
دیپی شاه آیندی خلفا منزلنده اولوزان
قوه طاش ایسه دخی خلفا منزلیک طونار کتر
عمار ایندی شاهم ارمنز لنده الیز انگیز
اولوزد ایسه حق بقار کتر پی شاه آیندی
الیز انگیز اولونلر حرمت منز لند
دیپی هم چنان ضرب سربا برهنه ارکان
تراش اولمادن چار ضرب سربا برهنه

ارکان

ارکان تراش الیز و صفه چراغ صلیحی اولمادن
صفه چراغ خلافی الیز غایت کلام ارکان
طریقت اوزده پیردن اوستاددن الیمان
وبریز یا عاز مرید محبتیم نولامی
برای کوزده ده کتر خارجی ایله اختلاط ایتمیز
والسز انگیز کتر ایسه طوغور ایتمیز
اوستاد حقنه رعایت ایدر کتر اوستاد ک
جان دخی اولوزسه صافی کتر بولماد طاعت
ایدوب بولدی اریده کتر بول میلان مریدیم
تعظیم ایدوب اوستاد کوزده کتر
طریقت ادب ارکان اولمادن بر حرف

تعظیم ایدر نیک اولماد کچمیز کتر قال امام علی
کرم الله وجهه من علی حر فاقصد صیرنی
عبدا قولی اوزده عمل ایدر کتر خارجی لند
طولو ایتمیز کتر بولدن حقدن فاجمیز کتر
اولو اولماد کچمیز کتر طریقت اولان ایروب
سچمیز کتر عالم بر آدم بر سرب نو بر
نفسینی یلیان انسان حیوان نفس لند
قال رسول الله علیه السلام من عرف
نفسه فقد عرف ربه الاله بر الحقه
حق درگاه چکیلان فصاریک بشواس تیر
دیدکده عمار شاه نیاز ایدوب کون ایلی

سلطان

سلطان فارسی بوسلسله نامه الیمان
سلسله نامه سپیدر امام علی کرم الله
وجهه بونی فارسی لسانی اوزده سولشید
خراسان اردلری رومه قدم بصیدنه
روم اردلری فارسیدن ترکجه برجه ایلمیز
وبونی طریق اردلری جان عزیز لری
کی صافله به الاله بر الحقه حق درگاه
چکیلان فصاریک بولار بندیدر بوی
سلسله نامه غایب اولدیفنده بولک سچمیز
مشکل اولوز طریقت اردلری سرب لیک
کلور زبیرا پیر کتر اوستاد کتر بوسلسله نامه

طَرَبَتِكَ يُؤَلَّاهِي دِيمَشْدَرِ يُؤَلَّاهِي مُرَمِّطِ
مُشَكَّلِدِرِ أَرْتَلَرِمِ هُوُودُوتِ

جناب غزلا نبيا وسندا لاصفيا وشفيع
روز جزا جيب خدا اعني به حضرت
ابا القاسم محمد مصطفي صلي الله عليه
وسلم

كريمة عالي لري

ام الامهات والامات وسيدة النساء
قرن لعين محمد مصطفي جناب فاطمة الزهراء

رضي

رضي الله عنها وارضها

اولادها

سبطين محبوب خدا وجزء ذات
مرضي وكر دانه ميدان رضا

ابي محمد حسن خلق الرضا وابي عبد
الله الحسين الشهيد المظلوم بارض

كربلا رضي الله تعالى عنهما
واولاد الامام الحسين

مجلسا جميع عباد امام ابي محمد زين

العابدين رضي الله عنه

واولاد زين العابدين

امام طيب و طاهر امام ابي جعفر

محمد الباقر رضي الله عنه

واولاد الباقر

محبوب خاص جناب خالق و جليل الخالق

ابي اسماعيل امام جعفر الصادق

رضي الله عنه

واولاده جعفر الصادق

عارف عالم عوالم جناب ابي الحسن

امام موسى الكاظم رضي الله عنه

واولاد موسى الكاظم

سيد ابراهيم المكرم المجاب بن امام

موسى

موسى الكاظم رضي الله عنه

سيد محمد بن ابراهيم المكرم المجاب

قدس سره سيد حسن ابن

سيد محمد قدس سره سيد

محمد ثاني ابن سيد حسن قدس سره

سيد مهدي ابن سيد محمد ثاني

قدس سره سيد حسن ثاني

ابن مهدي قدس سره سيد ابراهيم

ثاني ابن سيد حسن ثاني قدس

سره سيد محمد ثالث ابن سيد

ابراهيم ثاني قدس سره سيد اسحاق

ابن محمد ثالث قدس سره سيد موسى
ابن سيد اسحاق قدس سره
سيد ابراهيم الكاظمي ابن سيد موسى
قدس سره سيد محمد البكاش
ابن سيد ابراهيم الكاظمي رحمه الله
عليهم اجمعين
جد باك حضرت خنكاري حلي بكاش ولي
سيد ابراهيم المكرم المجاب
سلطان خراسان حضرت امام علي
ابن موسى الرضائي لابي وام برادر بدر
كه امام ولايتنايب حضرت پيرك

جد بزرگواری اولان ابراهيم المكرم المجاب
وعباس وقاسم وحمزه نام بزرگواری ابن
عالمجناب جمله برام دن اولغه حضرت
امام موسى الكاظم افندمرك اوتوز
يدي اولاد كرامی میاتنده مختار و سرفراز
اولمشرایدی ننگم بین الكواكب
مشهور اولان خنكاري اول سادات
پسندیده صفات نجه النبوه دیو
شهرت بولمشر سالف الذکر سيد
ابراهيم الكاظمي حضرت پیری خراسانده شیخ
احمد نام عزیزك حمله اسمنده اولان

دختر سعد اختری ابله تزوج ابلیوب بعد
زمان حضرت پیر وجوده کلشد
سلسله طریق سنیدیری
حضرت پیر الحاج بكاش ولی قدس
سره الجلی نك شیخ اکرمی خواجه احمد
الیسوی وانك شیخ اکرمی خواجه
یوسف الهدائی وانك شیخ اکرمی
ابو علی الفارمدی وانك شیخ اکرمی
ابو القاسم الكركانی وانك شیخ اکرمی
ابو الحسن الحرقانی وانك شیخ اکرمی
ابا یزید البسطامی و بونلرك نسبت

منسویت بجمع حقایق و دقایق
امام فائق جناب امام جعفر الصادق
رضی الله عنه الخالق حضرت پیر بدر
وانلرك ازهر حجت نسب عالیبری واند
ماجدیری امام محمد الباقر حضرت پیرینه
وانلرك والد امجدیری امام زین العابدین
حضرت پیرینه وانلرك جناب امام همام
حضرت حسینیه وانلرك امام المتقین
وامیر المؤمنین علی ابن ابی طالب
حضرت پیرینه وانلرك نسبت وصایت
ولا بتیری میجا و ملاذ امم جناب فخر عالم

منسو

حضرت نرینه در و مشایخ طریق قدس الله
ارواحهم ائمه اهل بیت مصطفوی به
منتهی سلسله بیجهت شرف و عزت دلت
ناشی سلسله الذهب تشبیه ایلسر
و یوسلسله سنیه ذهب مولانا جامی تک
سلسله الذهبه ورشحات عین الحیاته
وامثال اولان کتب معتبره مقبوله ده بر
تفصیل مسطور و مصرح در و حضرت
پیر خواجه احمد البسوی حضرت نرینه
اشارت بیه اولان بخفا شرفه مؤخر
مکه مکرمه به کلوب وچ سنه مجاورت

و مریزه

و مدینه منوره به غربتله برحیلی وقت
حضور لامع النور نبویه حاضر و اندن
قدس شریف طریقه قبیله عربستانه دفین
خان عطر ناک اولان بالجمله اولیا و عظام
مراقدر نرینه بررربعین چبقا روب نهایت
دیار رومه کلوب الان انقره ولایتنه
قبر شهر سجناخی داخلنده صولوجه قره
اویوک نام محله نوتن ایدوب اوراده
اکمال انقاس معدوده ایله یدیسوزیکرمی
اوج نارنجنده الشمس اوج یاشنده اولدغی
حاله ارتحال داربقا ایلمشدر و حضرت

پیرک دارفادان انتقالنده اوجیوز الشمس
خلیفه لری اولوب جماله پیشواش حضرت
ستید جمال الدین سلطان ندرکه هر
جهتله حضرت پیره سرداش اولوب حضرت
پیر مشارالیه حقیقده جمالدر بیورمش
ایکینجی سازی اسماعیل نام ذات
اوجینجی قونی اوجیو حاجم سلطان اولوب
دردیخی رسول بابا ایدی خلقای
موحی الهمدن اشبو دردی حضرت
پیرک منجی اولدغیدن درگاه امرشاده
بوذاتله تفویض ایلوب ارتحال حضرت

بیر

پیردضکره بوذاتلرک هم برر لری کرامات
باهره ایله برر ولایتنه زاویده کشا دیله
پادشاه اسلامه و کافه مؤمنینه
خیر دعا و ثنا و رشادت بلخیر ایله عمر
کچورمشلر حضرت پیردن بوآندقد
کلوب الان نشره دوام اولتان ید صحیحی
صبره سینه بیان آیده لم
تعریف سلسله طریق علیده نازنین
بکاشیده حضرت پیر و دستگیر السید
مجرخکار الحاج بکاش ولی و دس
سره الجلی

حضرت پیر پوست نشین لاری

حضرت لاله سلطان

مرسل بانی سلطنت

یوسف بانی سلطان

رسول بابا سلطان

بالم سلطان

اسکندر دده

امیر قاسم دده

الحاج سرسم علی دده

الحاج احمد علی دده

الحاج قوه عبدالله دده

الحاج وحده فی دده

الحاج سید مصطفی دده

الحاج سید آگاه دده

الحاج سید ابراهیم خلیل دده

الحاج سید حسین دده

الحاج قومی محمد کلخان دده

الحاج سید قوه علی دده

الحاج سید حسن دده

الحاج محمود دده

الحاج سید خلیل خاک دده

الحاج سید محمد بنی دده

الحاج ابراهیم دده

الحاج سید محمود دده

الحاج ساعجی علی دده

الحاج حسن دده

الحاج ترابی علی دده

الحاج حسن دده

محمد علی حللی دده الیوم بر حیا آذر